

I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 491/2009,

25. mai 2009,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise põllumajanduspoliitika reguleeriva keskkonna lihtsustamise eesmärgil tunnistati määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (edaspidi „ühise turukorralduse ühtne määrus“) ⁽²⁾ kehtetuks ja asendati ühe õigusaktiga kõik määrused, mis nõukogu oli vastu võtnud alates ühise põllumajanduspoliitika sisseviimisest põllumajandustoodete või -tooterühmade turgude ühise korralduse kehtestamise raames.
- (2) Ühise turukorralduse ühtses määruses selgitatu kohaselt ei olnud lihtsustamise eesmärk seada kahtluse alla ühises põllumajanduspoliitikas aastate jooksul tehtud poliitilisi otsuseid. Seetõttu ei nähtud määrusega ette uusi õigusakte ega meetmeid. Seega peegeldab ühise turukorralduse ühtne määrus poliitilisi otsuseid, mis olid vastu võetud kuupäevaks, mil komisjon esitas ühise turukorralduse ühtse määruse ettepaneku.
- (3) Paralleelselt ühise turukorralduse ühtse määruse vastuvõtmise läbirääkimiste ja vastuvõtmisega alustas nõukogu ka läbirääkimisi veinisektori poliitilise reformi üle, mis on nüüdseks lõpule viidud nõukogu 29. aprilli 2008. aasta

määruse (EÜ) nr 479/2008 (mis käsitleb veinituru ühist korraldust) ⁽³⁾ vastuvõtmisega. Nagu on selgitatud ühise turukorralduse ühtses määruses, inkorporeeriti algselt ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse ainult need veinisektorit käsitlevad sätted, mida poliitiliselt ei reformitud. Need sisulised sätted, mida reformiti, pidi kaasa-tama ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse alles pärast nende kehtestamist. Kuna sellised sisulised sätted on nüüd kehtestatud, tuleks veinisektor lülitada täielikult ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse, lisades kõnealusesse määrusesse määrusega (EÜ) nr 479/2008 vastu võetud poliitilised otsused.

- (4) Kõnealuste sätete kaasamisel ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse tuleks järgida sama lähenemisviisi, mis võeti ühise turukorralduse ühtse määruse vastuvõtmisel – mitte seada kahtluse alla nõukogu poolt nende sätete vastuvõtmise ajal tehtud poliitilisi otsuseid ega nende poliitiliste otsuste ajendeid, mida on kirjeldatud vastavate määruste asjakohastes põhjendustes.
- (5) Seepärast tuleks ühise turukorralduse ühtset määrust vastavalt muuta.
- (6) Ühise turukorralduse ühtse määrusega inkorporeeriti asutamislepingust tulenevad konkurentsieeskirjade kohaldamist käsitlevad sätted seoses ühise turukorralduse ühtse määrusega hõlmatud sektoritega. Seni olid sellised sätted inkorporeeritud nõukogu 24. juuli 2006. aasta määrusesse (EÜ) nr 1184/2006, millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes ⁽⁴⁾. Ühise turukorralduse ühtse määrusega kohandati seetõttu määruse (EÜ) nr 1184/2006 reguleerimisala. Arvestades, et veinisektor lülitatakse täielikult ühise turukorralduse ühtsesse määrusesse ja kõnealuses määruses sätestatud konkurentsieeskirjad laienevad veinisektorile, tuleks veinisektor määruse (EÜ) nr 1184/2006 reguleerimisalast välja jätta.

⁽¹⁾ 20. novembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.

⁽⁴⁾ ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.

- (7) On asjakohane selgitada, et käesolevas määruses osutatud riiklikes toetusprogrammides sisalduda võiva riigiabi üksikasju tuleb hinnata, võttes arvesse riigiabi käsitlevaid ühenduse eeskirju. Kuna käesoleva määrusega kehtestatud menetlus kõnealuste riiklike toetusprogrammide heakskiitmiseks võimaldab komisjonil tagada, et järgitakse riigiabi käsitlevaid ühenduse eeskirju, eelkõige neid, mis sisalduvad „Ühenduse suunistes riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris aastateks 2007–2013”,⁽¹⁾ ei tohiks nõuda täiendavat teavitamist vastavalt asutamislepingu artiklile 88 või nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks⁽²⁾.
- (8) Õiguskindluse huvides on kohane meenutada, et määruse (EÜ) nr 479/2006 kehtetuks tunnistamine ei mõjuta kõnealuse kehtetuks tunnistatud akti alusel vastu võetud õigusaktide kehtivust.
- (9) Tagamaks, et üleminek määruse (EÜ) nr 479/2008 sätelet käesoleva määrusega ette nähtud sätetele ei mõjutaks jooksvat veini turustusaastat 2008/2009, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. augustist 2009,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 1234/2007 muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 1 lõige 2 jäetakse välja.
- 2) Artikli 3 esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„ca) veinisektori puhul 1. augustist järgmise aasta 31. juulini;”.
- 3) Artiklit 55 muudetakse järgmiselt:
 - a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Artikkel 55

Kvoodisüsteemid ja tootmisvõimsus”;
 - b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Veinisektori puhul kohaldatakse tootmisvõimsuse eeskirju seoses istutusõigusega rajatud istanduste,

istutusõigustega üleminekuajal ja väljajuurimiskavaga kooskõlas IVa jao sätetega.”

- 4) II osa I jaotise III peatüki IV jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„IV jagu

Menetluseeskirjad seoses suhkru, piima ja kartulitärklise kvootidega”.

- 5) Artiklis 85 asendatakse sissejuhatavad sõnad järgmistega:

„Komisjon võtab vastu I kuni IIIa jao kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, mis võivad käsitleda eelkõige:”

- 6) II osa I jaotise III peatükki lisatakse järgmine jagu:

„IV a jagu

Veinisektori tootmisvõimsus

I alajagu

Istutusõigusega rajatud istandused

Artikkel 85a

Pärast 31. augustit 1998 istutusõigusega rajatud istandused

1. Pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusalad juurivad tootjad vajaduse korral omal kulul välja.

2. Kuni lõike 1 kohase väljajuurimiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju ja neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Destilleerimissaaduseid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.

3. Ilma et see piiraks vajaduse korral liikmesriikide varem määratud karistuste kohaldamist, rakendavad liikmesriigid väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on jagatud täitmata jätmise tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.

⁽¹⁾ ELT C 319, 27.12.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

4. Artikli 85g lõikega 1 ette nähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.

Artikkel 85b

Enne 1. septembrit 1998 istutusõigusega rajatud istanduste kohustuslik seadustamine

1. Tootjad seadustavad tasu maksmisega enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusalad vajaduse korral hiljemalt 31. detsembriks 2009.

Raamatupidamisarvestuse kontrollimise menetlusi mõjutama ei kohaldata esimest lõiku määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõike 3 alusel seadustatud alade suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud tasu määravad kindlaks liikmesriigid. Kõnealune tasu vastab asjaomase piirkonna vastava istutusõiguse vähemalt kahekordsele keskmisele väärtusele.

3. Kuni lõike 1 kohase seadustamiseni võib kõnealuses lõikes osutatud aladelt pärit viinamarju või neist valmistatud tooteid ringlusse lasta ainult destilleerimiseks üksnes tootja kulul. Kõnealuseid tooteid ei tohi kasutada sellise alkoholi valmistamiseks, mille tegelik alkoholisaldus on 80 mahuprotsenti või vähem.

4. Asjaomased tootjad juurivad omal kulul välja lõikes 1 osutatud istutusõigusega rajatud istandused, mida ei seadustata 31. detsembriks 2009 kooskõlas kõnealuse lõikega.

Liikmesriigid rakendavad väljajuurimise kohustuse täitmata jätnud tootjate suhtes karistusi, mis on jagatud täitmata jätmise tõsiduse, ulatuse ja kestuse järgi.

Kuni esimeses lõigus osutatud väljajuurimiseni kohaldatakse lõiget 3 *mutatis mutandis*.

5. Artikli 85g lõikega 1 ette nähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta lõigetes 3 ja 4 sätestatud kohustusi.

Artikkel 85c

Ringlusse mittelubamise või destilleerimise kontroll

1. Liikmesriigid nõuavad seoses artikli 85a lõikega 2 ning artikli 85b lõigetega 3 ja 4 tõendeid asjaomaste toodete ringlusse mittelubamise kohta või kui asjaomased tooted on destilleeritud, destilleerimislepingute esitamist.

2. Liikmesriigid kontrollivad lõikes 1 osutatud ringlusse mittelubamist ja destilleerimist. Mittevastavuse korral rakendavad liikmesriigid karistusi.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni destilleerimisega seotud aladest ja vastavast alkoholi hulgast.

Artikkel 85d

Kaasmeetmed

Riiklike või ühenduse toetusmeetmete raames ei anta toetust artikli 85b lõike 1 esimeses lõigus osutatud aladele kuni nende seadustamiseni, samuti artikli 85a lõikes 1 osutatud aladele.

Artikkel 85e

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu käesoleva alajao rakendamise üksikasjalikud eeskirjad.

Kõnealused eeskirjad võivad sisaldada järgmist:

- a) üksikasju liikmesriikide teavitamisnõuete kohta, sealhulgas Xb lisas osutatud eelarveeraldise võimaliku vähendamise kohta mittevastavuse korral;
- b) üksikasju artiklites 85a, 85b ja 85c sätestatud kohustuste täitmata jätmise korral liikmesriikide rakendatavate karistuste kohta.

II alajagu

Istutusõigus üleminekuajal

Artikkel 85f

Kestus

Käesolevat alajagu kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2015.

Artikkel 85g

Viinapuude istutamise keeld üleminekuajal

1. Ilma et see piiraks artikli 120a lõigete 1–6, eelkõige lõike 4 kohaldamist, on artikli 120a lõike 2 kohaselt veini- viinamarjasortideks liigitatavate viinapuude istutamine keelatud.

2. Samuti on keelatud artikli 120a lõike 2 kohaselt liigitatavate veiniviinamarjasortide ümberpookimine muudeks kui kõnealuses artiklis osutatud veiniviinamarjasortideks.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 on neis lõigetes osutatud istutamine ja ümberpookimine lubatud, kui kehtib:

- a) artiklis 85h sätestatud uusistutusõigus;
- b) artiklis 85i sätestatud taasistutusõigus;
- c) artiklites 85j ja 85k sätestatud varust antud istutusõigus.

4. Lõikes 3 osutatud istutusõigust antakse hektarites.

5. Liikmesriigid võivad otsustada säilitada lõikes 1 osutatud keelu oma territooriumil või oma territooriumi osades hiljemalt kuni 31. detsembrini 2018. Sellisel juhul kohaldatakse asjaomasel liikmesriigis vastavalt käesolevas alajaos, sealhulgas käesolevas artiklis, kehtestatud eeskirju, mis reguleerivad istutusõigust üleminekuajal.

Artikkel 85h

Uusistutusõigus

1. Liikmesriik võib anda tootjale uusistutusõiguse aladel:

- a) mis on mõeldud uusistutuseks maapiirkondade maakorraldusmeetmete raames või riigisisese õiguse kohaselt vastu võetud sundvõõrandamist käsitlevate meetmete raames;
- b) mis on mõeldud katseteks;
- c) mis on mõeldud pooktaimede kasvatamiseks või
- d) millelt saadavad veinid või viinamarjasaadused on mõeldud ainult viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.

2. Antud uusistutusõigust:

- a) kasutab tootja, kellele see on antud;
- b) kasutatakse enne õiguse andmise aastale järgneva teise veiniaasta lõpu;

c) kasutatakse eesmärkidel, milleks see on antud.

Artikkel 85i

Taasistutusõigus

1. Liikmesriik annab taasistutusõiguse tootjale, kes on viinapuud kasvualalt välja juuritud.

Taasistutusõigust ei või siiski anda alade jaoks, kus viinapuud on välja juuritud ja mille eest makstakse III alajaos kohaselt väljajuurimistasu.

2. Liikmesriik võib anda taasistutusõiguse tootjale, kes kohustub viinapuud kasvualalt välja juurima. Sellisel juhul peab lubatud ala olema välja juuritud hiljemalt kolmanda aasta lõpuks pärast uute viinapuude istutamist, mille jaoks on antud taasistutusõigus.

3. Antav taasistutusõigus on puhassaagi seisukohalt võrdne alaga, kus viinapuud välja juuriti.

4. Taasistutusõigust kasutatakse põllumajandusettevõttes, millele see anti. Liikmesriigid võivad lisaks sätestada, et sellist taasistutusõigust võib kasutada ainult alal, kus toimus väljajuurimine.

5. Erandina lõikest 4 võib liikmesriik lubada taasistutusõigust osaliselt või täielikult sama liikmesriigi teisele põllumajandusettevõttele üle anda, kui:

a) osa asjaomasest ettevõttest on üle antud kõnealusele teisele ettevõttele;

b) kõnealuse teise ettevõtte alad on mõeldud:

i) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide tootmiseks või

ii) pooktaimede kasvatamiseks.

Liikmesriigid tagavad, et esimeses lõigus sätestatud erandi kohaldamine ei vii nende territooriumil üldise tootmisvõimsuse kasvuni, eriti siis, kui toimub õiguste üleandmine niisutamata aladelt niisutatud aladele.

6. Lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis* ka ühenduse või liikmesriigi varasemate õigusaktide alusel omandatud taasisustusõigustega sarnaste õiguste suhtes.

7. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 4 lõike 5 alusel antud taasisustusõigust kasutatakse kõnealuses määruses sätestatud aja jooksul.

Artikkel 85j

Riiklik ja piirkondlik istutusõiguste varu

1. Liikmesriigid loovad tootmisvõimsuse haldamise parandamiseks istutusõiguste riikliku varu või piirkondlikud varud.

2. Liikmesriigid, kes on loonud määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt istutusõiguste riiklikud või piirkondlikud varud, võivad neid varusid säilitada seni, kuni nad kohaldavad kooskõlas käesoleva alajaoga istutusõigust üleminekuajal.

3. Riiklikku või piirkondlikku varusse arvatakse järgmised istutusõigused, kui neid ei kasutata ära ettenähtud aja jooksul:

a) uusistutusõigus;

b) taasisustusõigus;

c) varust antud istutusõigus.

4. Tootja võib kanda oma taasisustusõigused üle riiklikku või piirkondlikku varusse. Sellise, vajaduse korral riigi vahenditest hüvitatava ülekandmise tingimused määrab kindlaks liikmesriik, võttes arvesse osapoolte õigustatud huve.

5. Erandina lõikest 1 võib liikmesriik otsustada varusüsteemi mitte rakendada, kui ta suudab tõestada, et kogu tema territooriumil toimib tulemuslik alternatiivne istutusõiguste haldamise süsteem. Alternatiivne süsteem võib vajaduse korral erineda käesoleva alajao asjaomastest sätetest.

Esimene lõik kehtib ka nende liikmesriikide kohta, kes lõpetavad määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaste riiklike või piirkondlike varude tegevuse.

Artikkel 85k

Istutusõiguse andmine varust

1. Liikmesriik võib anda istutusõigusi varust:

a) tasuta alla 40aastastele piisavate ametioskuste ja pädevusega tootjatele, kes on ettevõtte juhina rajamas esimest ettevõtet;

b) riiklikesse või vajaduse korral piirkondlikesse vahenditesse makstava tasu eest tootjatele, kes kavatsevad neid õigusi kasutada niisuguste viinamarjaistanduste rajamiseks, mille toodangule on tagatud turustusvõimalused.

Liikmesriigid määratlevad kriteeriumid, mille alusel kehtestatakse esimese lõigu punktis b osutatud tasu suurus, mis võib erineda olenevalt kõnealuste viinamarjaistanduste kavandatavast lõpptoodangust ja üleminekuaja lõpuni jäävast ajast, mille jooksul kehtib artikli 85g lõigetes 1 ja 2 sätestatud uusistutuste keeld.

2. Varust antud istutusõiguse kasutamise korral tagavad liikmesriigid, et:

a) istutamiseks kasutatud koht, viinamarjasordid ja istutusmeetodid tagavad tulevase toodangu vastavuse turunõudlusega;

b) asjaomane saagikus on tüüpiline piirkonna keskmisele, eriti kui niisutamata aladelt pärinevat istutusõigust kasutatakse niisutatavatel aladel.

3. Varust antud istutusõigused, mida ei kasutata enne nende andmisele järgneva teise veiniaasta lõppu, võetakse õiguse saajalt ära ning arvatakse varusse tagasi.

4. Varus olevad istutusõigused, mis ei ole välja jagatud enne nende varusse arvamisele järgneva viienda veiniaasta lõppu, tühistatakse.

5. Kui liikmesriigis eksisteerivad piirkondlikud varud, võib kõnealune liikmesriik kehtestada eeskirjad, mis lubavad istutusõigusi piirkondlike varude vahel üle kanda. Kui liikmesriigis eksisteerivad nii piirkondlikud kui ka riiklikud varud, võib kõnealune liikmesriik lubada ka ülekandmist nimetatud varude vahel.

Ülekandmise puhul võidakse kasutada vähenduskoeffitsienti.

*Artikkel 85l***Vähese tähtsuse reegel**

Käesolevat alajagu ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus enne 31. detsembrist 2007 ühenduse istutusõigust ei kohaldata.

*Artikkel 85m***Rangemad riigisisised eeskirjad**

Liikmesriigid võivad kehtestada rangemad riigisisised uusistutusõiguse ja taasistutusõiguse andmise eeskirjad. Nad võivad nõuda, et nende eeskirjade kohaselt esitatavaid vastavaid taotlusi ja asjaomast teavet täiendataks teabega, mida on vaja tootmisvõimsuse arengu jälgimiseks.

*Artikkel 85n***Rakendusmeetmed**

Komisjon võtab vastu käesoleva alajao rakendamise üksik- asjalikud eeskirjad.

Kõnealused eeskirjad võivad sisaldada eelkõige:

- a) sätteid käesoleva alajao kohaldamisega seonduvate ülemääraste halduskulude vältimiseks;
- b) viinapuude üheaegset olemasolu artikli 85i lõike 2 tähenduses;
- c) artikli 85k lõikes 5 osutatud vähenduskoefitsiendi kohaldamist.

III alajagu

Väljajuurimiskava*Artikkel 85o***Kestus**

Käesoleva alajao sätteid kohaldatakse kuni veiniaasta 2010/2011 lõpuni.

*Artikkel 85p***Reguleerimisala ja mõiste**

Käesolevas alajaos on sätestatud tingimused, mille alusel saavad viinamarjakasvatajad viinapuude väljajuurimise eest tasu (edaspidi „väljajuurimistasu”).

*Artikkel 85q***Abikõlblikkuse tingimused**

Väljajuurimistasu võidakse maksta vaid juhul, kui asjaomane maa-ala vastab järgmistele tingimustele:

- a) sellele ei ole väljajuurimistaotluse esitamisele eelneva kümne veiniaasta jooksul makstud ühenduse või riiklikku toetust ümberkorraldamise ja muutmiseiga seotud meetmete võtmiseks;
- b) sellele ei ole väljajuurimistaotluse esitamisele eelneva viie veiniaasta jooksul makstud mingeid muid ühenduse ühise turukorralduse toetusi;
- c) seda haritakse;
- d) see on vähemalt 0,1 hektari suurune. Kõnealune miinimumsuurus võib siiski liikmesriigi vastava otsuse korral olla ka 0,3 hektarit asjaomase liikmesriigi teatavate halduspiirkondade puhul, kus veiniettevõtte viinapuude kasvuala keskmine suurus on suurem kui üks hektar;
- e) selle täisistutamisel ei ole rikutud kehtivaid ühenduse või riigisiseseid õigusakte ja
- f) sellele on istutatud artikli 120a lõike 2 kohaselt liigitatav viinamarjasort.

Olenemata esimese lõigu punktist e võib väljajuurimistasu maksta määruse (EÜ) nr 1493/1999 artikli 2 lõike 3 ja käesoleva määruse artikli 85b lõike 1 kohaselt seadustatud aladele.

*Artikkel 85r***Väljajuurimistasu suurus**

1. Makstava väljajuurimistasu vahemikud kinnitab komisjon.
2. Konkreetse väljajuurimistasu kehtestab liikmesriik lõikes 1 osutatud vahemike ja asjaomase põllumajandusettevõtte saakide ajaloo alusel.

*Artikkel 85s***Menetlus ja eelarve**

1. Asjast huvitatud tootjad esitavad väljajuurimistasu saamiseks taotluse liikmesriigi vastavatele ametiasutustele hiljemalt iga aasta 15. septembriks. Liikmesriigid võivad kehtestada varasema kuupäeva kui 15. september, tingimusel et see on hilisem kui 30. juuni ja et nad võtavad vajaduse korral nõuetekohaselt arvesse artiklis 85u sätestatud erandide kohaldamist.

2. Liikmesriigid teostavad esitatud taotluste suhtes halduskontrolli, vaatavad nõuetekohased taotlused läbi ning teatavad komisjonile iga aasta 15. oktoobriks kogu taotlustega hõlmatud pindala ja summad piirkondade ja saagivahemike lõikes.

3. Väljajuurimiskava maksimaalne aastaeelarve on sätestatud Xd lisas.

4. Kui kogusumma, mille liikmesriik komisjonile teatab, ületab olemasolevaid eelarvelisi vahendeid, määrab komisjon iga aasta 15. novembriks ühtse protsendimäära, mille alusel teatatud summad heaks kiidetakse, võttes vajaduse korral arvesse artikli 85u lõigete 2 ja 3 kohaldamist.

5. Liikmesriigid võtavad iga aasta 1. veebruarini vastu taotlusi:

a) taotletavate alade kohta tervikuna, kui komisjon ei ole määranud lõikes 4 osutatud protsendimäära, või

b) lõikes 4 osutatud protsendimäära kohaldamisest tulenevate alade kohta objektiivsel ja mittediskrimineerival alusel ning lähtudes järgmistest prioriteetidest:

i) liikmesriigid peavad prioriteetseteks taotlejaid, kelle taotlus väljajuurimistasu saamiseks käsitleb taotleja kogu viinamarjaistandust;

ii) teiseks prioriteediks peavad liikmesriigid taotlejaid, kes on vähemalt 55 aastat vanad, või vanemad, kui liikmesriigid nii sätestavad.

Artikkel 85t

Nõuetele vastavus

Kui põllumajandustootja puhul tuvastatakse, et ta on oma põllumajandusettevõttes mis tahes ajal kolme aasta jooksul alates väljajuurimistasu väljamaksmisest rikkunud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 3–7 osutatud kohustuslike majandamisnõudeid ja häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi ning rikkumine tuleneb otseselt põllumajandustootjale omistatavast tegevusest või tegevusetusest, vähendatakse tasu summat või tühistatakse see täielikult sõltuvalt rikkumise tõsidusest, ulatusest, kestusest ja korduvusest, ning põllumajandustootja peab vajaduse korral väljajuurimistasu nimetatud sätetes määratud tingimuste kohaselt tagastama.

Artikkel 85u

Erandid

1. Liikmesriik võib otsustada kõik artikli 85s lõikes 1 osutatud edasised taotlused tagasi lükata, kui selle ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, ulatub 8 protsendini Xe lisas osutatud viinapuude kasvualast.

Liikmesriik võib konkreetse piirkonna puhul otsustada kõik artikli 85s lõikes 1 osutatud edasised taotlused tagasi lükata, kui selle ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, ulatub selles piirkonnas 10 protsendini nimetatud piirkonna viinapuude kasvualast.

2. Komisjon võib otsustada väljajuurimiskava rakendamise liikmesriigis peatada, kui väljajuurimise jätkamise korral ületaks selle ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, esitatud taotlusi arvestades 15 % Xe lisas osutatud kogu liikmesriigi viinapuude kasvualast.

3. Komisjon võib otsustada väljajuurimiskava rakendamise liikmesriigis mis tahes aastal peatada, kui väljajuurimise jätkamise korral ületaks vastaval kava rakendamise aastal selle ala kogusuurus, kus viinapuud on välja juuritud, esitatud taotlusi arvestades 6 % Xe lisas osutatud kogu liikmesriigi viinapuude kasvualast.

4. Liikmesriigid võivad komisjoni määratud tingimuste kohaselt tunnistada väljajuurimiskava jaoks abikõlbmatuks mägedes ja järskudel nõlvadel kasvavad viinapuud.

5. Liikmesriigid võivad tunnistada väljajuurimiskava jaoks abikõlbmatuks alad, kus nimetatud kava oleks keskkonnakaalutlustel vastuvõetamatu. Sellisel abikõlbmatuks tunnistatud alad ei tohi ületada 3 % kogu Xe lisas osutatud viinapuude kasvualast.

6. Kreeka võib tunnistada väljajuurimiskava raames abikõlbmatuks viinamarjakasvatusalad Egeuse saartel ja Kreeka Joonia saartel, välja arvatud Kreetal ja Euboial.

7. Käesolevas alajaos sätestatud väljajuurimiskava ei kohaldata Assooridel, Madeiral ja Kanaari saartel.

8. Liikmesriigid annavad abikõlbmatutel aladel või lõigete 4–7 alusel abikõlbmatuteks tunnistatud aladel tegutsevatele tootjatele eelisõiguse muude käesolevas määruses veinisektori suhtes sätestatud toetusmeetmete, eriti toetusprogrammide ümberkorraldus- ja muutmismeetmete ning maaelu arendamise meetmete kasutamiseks.

Artikkel 85v

Vähese tähtsuse reegel

Käesolevat alajagu ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus veinitoodang ei ületa 50 000 hektoliitrit aastas. Veinitoodangut arvestatakse viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel.

Artikkel 85w

Täiendav riiklik abi

Liikmesriigid võivad anda lisaks makstavale väljajuurimistasule täiendavat riiklikku abi, mis ei ületa 75 % kohaldatavast väljajuurimistasust.

Artikkel 85x

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu käesoleva alajao rakendamise üksik- asjalikud eeskirjad.

Kõnealused eeskirjad võivad sisaldada eelkõige:

- a) artiklis 85q osutatud abikõlblikkuse tingimuste üksikasju, eelkõige seoses selle tõendamise, et aastatel 2006 ja 2007 hooldati alasid nõuetekohaselt;
- b) artiklis 85r osutatud tasu vahemikke ja suurust;
- c) artiklis 85u osutatud erandite kohaldamise tingimusi;
- d) liikmesriikide aruandlusnõudeid, mis on seotud väljajuurimiskava rakendamise, kaasa arvatud karistusi aruandluse hilinemise eest ja teavet, mida liikmesriigid annavad tootjatele kavas osalemise võimaluste kohta;
- e) täiendava riikliku abi aruandlusnõudeid;
- f) maksete tähtaegu.

7) II osa I jaotise IV peatükki lisatakse järgmine jagu:

„IVb jagu

Veinisektori toetusprogrammid

I alajagu

Sissejuhatavad sätted

Artikkel 103i

Reguleerimisala

Käesolevas jaos on sätestatud eeskirjad, mis reguleerivad ühenduse vahendite eraldamist liikmesriikidele ning kõnealuste vahendite kasutamist liikmesriikide poolt riiklike toetusprogrammide (edaspidi „toetusprogrammid”) raames veinisektorit toetavate erimeetmete rahastamiseks.

Artikkel 103j

Kooskõla ja järjepidevus

1. Toetusprogrammid on kooskõlas ühenduse õigusega ning ühenduse tegevuse, poliitika ja prioriteetidega.
2. Liikmesriigid vastutavad toetusprogrammide eest ning tagavad, et need on sisult järjekindlad ning et neid koostatakse ja rakendatakse objektiivselt, võttes arvesse asjaomaste tootjate majanduslikku olukorda ja vajadust vältida tootjate põhjendamatu ebavõrdset kohtlemist.

Liikmesriigid vastutavad vajalike kontrollimeetmete kehtestamise ja rakendamise ning toetusprogrammidega seotud kohustuste täitmata jätmisega kaasnevate karistuste kehtestamise ja kohaldamise eest.

3. Toetust ei anta:

- a) teadusprojektidele ja teadusprojekte toetavatele meetmetele;
- b) meetmetele, mis sisalduvad määruse (EÜ) nr 1698/2005 kohastes liikmesriikide maaelu arengu programmides.

II alajagu

Toetusprogrammide esitamine ja sisu

Artikkel 103k

Toetusprogrammide esitamine

1. Iga Xb lisas osutatud tootjal liikmesriik esitab komisjonile viieaastase toetusprogrammi kavandi, mis sisaldab käesolevale jaole vastavaid meetmeid.

Määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 5 lõike 1 alusel kohaldatavaid toetusprogramme kohaldatakse jätkuvalt käesoleva määruse alusel.

Toetusprogrammide toetusmeetmed töötatakse välja sellisel geograafilisel tasandil, mida liikmesriik peab kõige asjakohasemaks. Enne komisjonile esitamist tuleb toetusprogrammi osas konsulteerida asjakohase territoriaalse tasandi pädevate asutuste ja organisatsioonidega.

Iga liikmesriik esitab ühe toetusprogrammi kavandi, mis võib hõlmata piirkondlikke eripärasid.

2. Toetusprogramme hakatakse kohaldama kolm kuud pärast nende esitamist komisjonile.

Kui toetusprogramm ei vasta käesolevas jaos sätestatud tingimustele, teavitab komisjon sellest liikmesriiki. Sellisel juhul esitab liikmesriik komisjonile muudetud toetusprogrammi. Muudetud toetusprogrammi hakatakse kohaldama kaks kuud pärast selle esitamist, välja arvatud juhul, kui vastuolu ei ole kõrvaldatud – sel juhul kohaldatakse käesolevat lõiku.

3. Lõiget 2 kohaldatakse *mutatis mutandis* liikmesriikide esitatud toetusprogrammide muudatuste suhtes.

4. Artiklit 103l ei kohaldata, kui liikmesriigi ainsaks toetusprogrammi meetmeks on artiklis 103o osutatud vahendite ümberpaigutamine ühtsesse otsemaksete kavasse. Sellisel juhul kohaldatakse artikli 188a lõiget 5 üksnes selle aasta suhtes, mil ümberpaigutamine leiab aset, ning artikli 188a lõiget 6 ei kohaldata.

Artikkel 103l

Toetusprogrammide sisu

Toetusprogrammid koosnevad järgmistest osadest:

- a) kavandatud meetmete üksikasjalik kirjeldus ja nende arvudes väljendatud eesmärgid;
- b) peetud konsultatsioonide tulemused;
- c) eelhindamine, mis näitab eeldatavat tehnilist, majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju;

- d) meetmete rakendamise ajakava;
- e) üldine rahastamistabel, mis hõlmab ressursside kasutamist ja kavandatud suunavat meetmetevahelist vahendite jaotust kooskõlas Xb lisas sätestatud ülemmääradega;
- f) järelevalveks ja hindamiseks kasutatavad kriteeriumid ja arvilised näitajad ning meetmed, millega tagatakse toetusprogrammide tõhus ja nõuetekohane rakendamine, ja
- g) toetusprogrammi rakendamise eest vastutavate pädevate asutuste ja organite nimed.

Artikkel 103m

Abikõlblikud meetmed

1. Toetusprogrammid sisaldavad ühte või mitut järgmist meetet:

- a) toetus ühtse otsemaksete kava alusel vastavalt artiklile 103o;
- b) müügi edendamine vastavalt artiklile 103p;
- c) viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine vastavalt artiklile 103q;
- d) roheline korje vastavalt artiklile 103r;
- e) investeerimisfondid vastavalt artiklile 103s;
- f) saagikindlustus vastavalt artiklile 103t;
- g) investeringud vastavalt artiklile 103u;
- h) kõrvalsaaduste destilleerimine vastavalt artiklile 103v;
- i) alkoholsete jookide destilleerimine vastavalt artiklile 103w;
- j) erakorraline destilleerimine vastavalt artiklile 103x;
- k) kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamine vastavalt artiklile 103y.

2. Toetusprogrammid ei sisalda muid meetmeid peale artiklites 103o kuni 103y nimetatute.

*Artikkel 103n***Toetusprogrammide üldeskirjad**

1. Saada olevate ühenduse vahendite jaotus ja eelarvelised piirangud on sätestatud Xb lisas.
2. Ühenduse toetust antakse üksnes nende abikõlblike kulutuste katmiseks, mis on tehtud pärast asjaomase toetusprogrammi esitamist artikli 103k lõike 1 kohaselt.
3. Liikmesriigid ei kata toetusprogrammide alusel ühenduse rahastatavate meetmete kulusid.
4. Erandina lõikest 3 võivad liikmesriigid kooskõlas riigiabi käsitlevate ühenduse eeskirjadega anda riiklikku abi artiklites 103p, 103t ja 103u osutatud meetmetele.

Asjaomastes riigiabi käsitlevates ühenduse eeskirjades sätestatud abi ülemmäär kehtib kogu riiklikule rahastamisele, mis hõlmab nii ühenduse kui ka riiklikke vahendeid.

III alajagu

Eritoetusmeetmed*Artikkel 103o***Ühtne otsemaksete kava ja viinamarjakasvatajate toetamine**

1. Liikmesriigid võivad viinamarjakasvatajaid toetada, andes neile toetusõiguseid, nagu need on määratletud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatükis, kooskõlas nimetatud määruse VII lisa punktiga O.
2. Liikmesriigid, kes kavatsevad kasutada lõikes 1 osutatud võimalust, peavad sellise toetuse nägema ette oma toetusprogrammides, sealhulgas muutes seoses vahendite ühtsesse otsemaksete kavasse ümberpaigutamiseks neid programme artikli 103k lõike 3 kohaselt.
3. Kui toetused on kehtestatud, peavad lõikes 1 osutatud toetused:
 - a) jääma ühtsesse otsemaksete kavasse ja need ei tohi toetusprogrammide rakendamisele järgnevatel aastatel olla artikli 103k lõike 3 alusel enam kättesaadavad artiklites 103p–103y loetletud meetmete jaoks ning neid ei tohi vastavalt kättesaadavaks teha;
 - b) vähendada samas ulatuses toetusprogrammides artiklites 103p–103y loetletud meetmeteks kasutada olevaid vahendeid.

*Artikkel 103p***Müügi edendamine kolmandate riikide turgudel**

1. Käesoleva artikli kohane toetus hõlmab teavitus- või müügiedendusmeetmeid, mis on suunatud ühenduse veinidele kolmandates riikides, et suurendada nende konkurentsivõimet kõnealustes riikides.
2. Lõikes 1 osutatud meetmed on suunatud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinidele või veinidele, millele on märgitud viinamarjasort.
3. Lõikes 1 osutatud meetmed võivad hõlmata üksnes järgmist:
 - a) avalikke suhteid, müügiedendus- või reklaamimeetmeid, eelkõige neid, mis rõhutavad ühenduse toodete eeliseid, eriti seoses kvaliteedi, toiduohutuse või keskkonnasõbralikkusega;
 - b) osalemist rahvusvahelise tähtsusega üritustel, messidel või näitustel;
 - c) teavituskampaaniaid, mis tutvustavad eelkõige päritolunimetusi, geograafilisi tähiseid ja mahetootmist hõlmavaid ühenduse süsteeme;
 - d) uurimusi uute turgude kohta, mis on vajalikud turuväljundite laiendamiseks;
 - e) uurimusi teavitus- ja müügiedendusmeetmete tulemuste hindamiseks.
4. Ühenduse toetus müügiedendusmeetmetele ei tohi ületada 50 % abikõlblikest kulutustest.

*Artikkel 103q***Viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine**

1. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise meetmete eesmärk on suurendada veinitootjate konkurentsivõimet.
2. Viinamarjaistanduste ümberkorraldamist ja muutmist toetatakse käesoleva artikli alusel üksnes siis, kui liikmesriigid esitavad oma tootmisvõimsuse ülevaate vastavalt artikli 185a lõikele 3.
3. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistoetus võib hõlmata ainult ühte või mitut järgmist tegevust:
 - a) sordivahetus, sealhulgas ümberpookimise teel;

b) viinamarjaistanduste ümberpaigutamine;

c) viinamarjaistanduste haldamise parandamine.

Ei toetata niisuguste viinamarjaistanduste tavapärasest uuendamist, kus viinapuud on ealiselt vananenud.

4. Viinamarjaistanduste ümberkorraldus- ja muutmistootuse vormid võivad olla üksnes järgmised:

a) meetme rakendamisest tingitud sissetulekute kaotamise puhul tootjatele antav hüvitis;

b) toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks.

5. Lõike 4 punktis a osutatud sissetulekute kaotamise eest tootjatele antav hüvitis võib katta kuni 100 % vastavast kahjumist ning seda võib anda ühes järgmistest vormidest:

a) olenemata II osa I jaotise III peatüki IVa jao II alajaost istutusõiguse kohta üleminekuajal nii uute kui ka vanade viinapuude üheaegse olemasolu lubamine kindla ajavahemiku vältel, mis ei tohi olla pikem kui kolm aastat, kuni lõpeb istutusõigus üleminekuajal;

b) rahaline hüvitis.

6. Ühenduse toetus viinamarjaistanduste ümberkorraldamise ja muutmise tegelike kulude katmiseks ei tohi olla suurem kui 50 %. Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta) (*) kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondades ei tohi ühenduse toetus ümberkorraldus- ja muutmiskulude katmiseks ületada 75 %.

Artikkel 103r

Roheline korje

1. Käesolevas artiklis tähendab „roheline korje” ebaküpsede viinamarjakobarate täielikku hävitamist või eemaldamist, mille tulemusel asjaomase ala saak langeb nullini.

2. Rohelise korje toetuse eesmärk on taastada ühenduse veinituru pakkumise ja nõudluse tasakaal, et vältida turukriise.

3. Rohelise korje toetust võib anda hüvitisena kindlasummalise toetuse vormis hektari kohta ja selle määrab asjaomane liikmesriik.

Toetus ei tohi olla suurem kui 50 % viinamarjakobarate hävitamise või eemaldamise otseste kulude summast ning sissetuleku kaotusest seoses sellise hävitamise või eemaldamisega.

4. Asjaomased liikmesriigid kehtestavad objektiivsetel kriteeriumidel põhineva süsteemi tagamaks, et roheline korje meetme alusel üksikisikutest veinitootjatele antav hüvitis ei ületaks lõike 3 teises lõigus osutatud ülemmäära.

Artikkel 103s

Investeeringufondid

1. Investeeringufondide loomiseks antava toetusega abistatakse tootjaid, kes soovivad end turu kõikumise vastu kindlustada.

2. Investeeringufondide loomiseks antavat toetust võib anda ajutise ja väheneva abi vormis fondide halduskulude katmiseks.

Artikkel 103t

Saagikindlustus

1. Saagikindlustuse toetuse eesmärk on kaitsta tootjate sissetulekut loodusõnnetuste, halbade ilmastikutingimuste, haiguste või kahjurite leviku mõjude eest.

2. Saagikindlustuse toetust võib anda ühenduse rahalise toetuse vormis, mis ei tohi ületada:

a) 80 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks loodusõnnetustega võrreldavate halbade ilmastikutingimuste põhjustatud kahju vastu;

b) 50 % kindlustusmaksetest, mille tootjad on tasunud enda kindlustamiseks:

i) punktis a osutatud kahjude ja halbade ilmastikutingimustest tulenevate muude kahjude vastu;

ii) loomade tekitatud kahjude ning taimehaigustest või kahjurite levikust tulenevate kahjude vastu.

3. Saagikindlustuse toetust võib anda üksnes siis, kui asjaomased kindlustushüvitised ei hüvita tootjatele üle 100 % sissetuleku kaotusest, võttes arvesse kõiki tootjatele võimaldatavaid hüvitisi muudest kindlustusriskiga seotud toetuskavadest.

4. Saagikindlustuse toetus ei tohi moonutada kindlustusturu konkurentsi.

Artikkel 103u

Investeeringud

1. Toetust võib anda nii materiaalseks kui ka mitte-materiaalseks investeeringuteks töötlemisrajatistesse, veinitehaste infrastruktuuri ja veini turustamisse, mis parandavad ettevõtte majanduse üldist tulemuslikkust ja on seotud ühe või mitme järgmise tegevusega:

- a) XIb lisas osutatud toodete tootmine ja turustamine;
- b) XIb lisas osutatud toodetega seotud uute toodete, protsesside ja tehnoloogiate arendus.

2. Lõike 1 kohast toetuse ülemmäära kohaldatakse ainult mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate suhtes komisjoni 6. mai 2003. aasta soovitusel 2003/361/EÜ (mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate määratluse kohta)(**) tähenduses. Assooride, Madeira, Kanaari saarte, määruse (EÜ) nr 1405/2006 tähenduses väiksemate Egeuse saarte ja Prantsuse ülemeredepartemangude territooriumide puhul ei kohaldata ülemmäära suuruse suhtes piiranguid. Soovitusel 2003/361/EÜ lisa I jaotise artikli 2 lõikega 1 hõlmamata ettevõtjate suhtes, kellel on vähem kui 750 töötajat või kelle käive on väiksem kui 200 miljonit eurot, vähendatakse abi ülemmäära poole võrra.

Toetust ei anta raskustes olevatele ettevõtjatele, nagu need on määratletud raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks ette nähtud riigiabi käsitlevates ühenduse suunistes.

3. Abikõlblikeks kulutusteks ei peeta määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 71 lõike 3 punktides a, b ja c osutatud kululemente.

4. Seoses lubatavate investeerimiskuludega kehtivad ühenduse toetuse suhtes järgmised abi maksimummäärad:

- a) 50 % määruse (EÜ) nr 1083/2006 kohaselt lähenemise piirkondadeks liigitatud piirkondade puhul;
- b) 40 % nende piirkondade puhul, mis ei ole lähenemise piirkonnad;

c) 75 % määruse (EÜ) nr 247/2006 kohaste äärepoolseimate piirkondade puhul;

d) 65 % määruse (EÜ) nr 1405/2006 kohaste väiksemate Egeuse saarte puhul.

5. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetuse suhtes kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 1698/2005 artiklit 72.

Artikkel 103v

Kõrvalsaaduste destilleerimine

1. Toetust võib anda veinivalmistamise kõrvalsaaduste vabatahtlikuks või kohustuslikuks destilleerimiseks, mis toimub kooskõlas XVb lisa punktis D kehtestatud tingimustega.

Toetuse suurus määratakse kindlaks toodetud alkoholi mahuprotsendi ja alkoholikoguse (hektoliitrites) alusel. Toetust ei maksta destilleeritavates kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse eest, mis on suurem kui 10 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Abi maksimaalsed tasemed põhinevad kogumise ja töötlemise kuludel ning need määrab kindlaks komisjon.

3. Alkoholi, mis on saadud lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus, milleks on antud toetust, kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

Artikkel 103w

Alkoholsete jookide destilleerimine

1. Kuni 31. juulini 2012 võib tootjatele anda toetust hektaritoetusena veini eest, mis destilleeritakse alkoholsete joogiks.

2. Asjaomased lepingud veini destilleerimise kohta ning samuti vastavad tõendid destilleerimiseks tarnimise kohta tuleb esitada enne toetuse andmist.

Artikkel 103x

Erakorraline destilleerimine

1. Kuni 31. juulini 2012 võivad liikmesriigid otsustada põhjendatud juhtudel anda erakorraliste olukordade puhul toetust veiniülejäädade vabatahtlikuks või kohustuslikuks destilleerimiseks, et vähendada ülejääki või see kõrvaldada ja samal ajal tagada tarnete jätkuvus ühest saagikoristusest teiseni.

2. Abi maksimaalsed tasemed määrab kindlaks komisjon.

3. Alkoholi, mis on saadud lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus, milleks on antud toetust, kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

4. Erakorralise destilleerimise meetme jaoks kasutada olev eelarve osa suurus ei ületa järgmisi vastaval eelarveaastal liikmesriigil kasutada oleva Xb lisas sätestatud üldsumma suhtes kohaldatavaid protsendimäärasid:

— 20 % 2009. aastal;

— 15 % 2010. aastal;

— 10 % 2011. aastal;

— 5 % 2012. aastal.

5. Liikmesriigid võivad suurendada erakorralise destilleerimise meetme jaoks kasutada olevaid vahendeid üle lõikes 4 ette nähtud aastase ülemmäära, eraldades riiklikke vahendeid kooskõlas järgmiste piirmääradega (esitatud protsendina vastavast aastast ülemmäärast, mis on esitatud lõikes 4):

— 5 % veiniaastal 2010;

— 10 % veiniaastal 2011;

— 15 % veiniaastal 2012.

Kui liikmesriigid eraldavad esimeses lõigus osutatud täiendavaid riiklikke vahendeid, teatavad nad sellest komisjonile ja komisjon kiidab selle enne vahendite kättesaadavaks tegemist heaks.

Artikkel 103y

Kontsentreeritud viinamarjavirde kasutamine

1. Kuni 31. juulini 2012 võib anda toetust veinitootjatele, kes kooskõlas XVa lisas kehtestatud tingimustega kasutavad kontsentreeritud viinamarjavirret, sealhulgas puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirret, et suurendada toodete naturaalsel alkoholisisaldust.

2. Abi suurus määratakse kindlaks alkoholisisalduse mahuprotsendi ja rikastamiseks kasutatud veinivirde koguse (hektoliitrites) alusel.

3. Abi maksimaalsed tasemed selle meetme jaoks erinevates viinamarjakasvatustüüpides määrab kindlaks komisjon.

Artikkel 103z

Nõuetele vastavus

Kui põllumajandustootja puhul tuvastatakse, et ta on oma põllumajandusettevõttes mis tahes ajal kolme aasta jooksul alates ümberkorraldamise ja muutmise toetusprogrammide alusel saadud maksest või mis tahes ajal ühe aasta jooksul alates rohelise korje toetusprogrammide alusel saadud maksest rikkunud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 3–7 osutatud kohustuslike majandamisõudeid ja häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi ning rikkumine tuleneb otseselt põllumajandustootjale omistatavast tegevusest või tegevusest, vähendatakse toetuse summat või tühistatakse see kas osaliselt või täielikult sõltuvalt rikkumise tõsidusest, ulatusest, kestusest ja korduvusest, ning põllumajandustootja peab vajaduse korral toetuse nime- tatud sätetes määratud tingimuste kohaselt tagastama.

IV alajagu

Menetlussätted

Artikkel 103za

Rakendusmeetmed

Komisjon võtab vastu käesoleva jao rakendamiseks vajalikud üksikasjalikud meetmed.

Kõnealused meetmed võivad sisaldada eelkõige järgmist:

- a) toetusprogrammide esitusvormi;
- b) eeskirju toetusprogrammide muutmiseks pärast nende kohaldamise algust;
- c) artiklitega 103p–103y ette nähtud meetmete üksikasjalikke rakenduseeskirju;
- d) tingimusi, mille alusel edastatakse ja avalikustatakse ühenduse vahenditest rahastatav toetus.

(*) ELT L 210, 31.7.2006, lk 25.
(**) ELT L 124, 20.5.2003, lk 36.”

8) II osa II jaotise I peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„I PEATÜKK

Turustamist ja tootmist käsitlevad eeskirjad”.

9) II osa II jaotise I peatüki I jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„I ja g u

Turustuseeskirjad”.

10) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 113c

Turustuseeskirjad veinide ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks

1. Veinide (sealhulgas viinamarjade, viinamarjavirrete ja veinide, millest need on saadud) ühisturu toimimise parandamiseks ja stabiliseerimiseks võivad tootjaliikmesriigid, eelkõige artikli 123 lõikes 3 ja artiklis 125o osutatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide otsuste rakendamisel, kehtestada tarne reguleerimiseks turustuseeskirju.

Kõnealused eeskirjad on proportsionaalsed saavutatavate eesmärkidega ja need ei tohi:

- a) olla seotud asjaomase toote esmatrustuse järgsete tehingutega;
- b) lubada hindade kindlaksmääramist, sealhulgas juhul, kui hinnad määratakse juhendumiseks või soovitusena;
- c) teha kättesaamatuks üldiselt saadaval oleva aastakäigu ülemäärast osa;
- d) luua võimalusi selleks, et keelduda riiklike ja ühenduse sertifikaatide väljaandmisest, mida on vaja veini ringlusse laskmiseks ja turustamiseks, kui turustamine on kooskõlas kõnealuste eeskirjadega.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjad tuleb ettevõtjatele teatavaks teha, avaldades need täies ulatuses asjaomase liikmesriigi ametlikus väljaandes.

3. Artikli 125o lõikes 3 osutatud aruandluskohustus kehtib ka käesoleva artikli kohaselt liikmesriigi võetud otsuste või meetmete suhtes.

Artikkel 113d

Veini turustamise erisätted

1. Xlb lisas sätestatud viinamarjasaaduste kategooria nimetust võib ühenduses kasutada üksnes sellise toote turustamiseks, mis vastab kõnealuses lisas sätestatud vastavate tingimustele.

Olenemata artikli 118y lõike 1 punktist a võivad liikmesriigid siiski lubada kasutada mõistet „vein”:

- a) liitnimetusena koos puuvilja nimega selliste toodete turustamiseks, mis on saadud muude puuviljade kui viinamarjade kääritamisel, või
- b) kui see on liitnimetuse osa.

Tuleb vältida nimetatud toodete segijamist Xlb lisas esitatud veinikategooriatele vastavate toodetega.

2. Xlb lisas loetletud viinamarjasaaduste kategooriaid võib komisjon muuta vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele.

3. Välja arvatud villitud vein, mille kohta on tõendeid, et villimine toimus enne 1. septembrit 1971, võib veini, mis on toodetud artikli 120a lõike 2 esimesele lõigule vastavalt koostatud liigitustesse kantud veiniviinamarjasortidest, kuid mis ei vasta Xlb lisas sätestatud kategooriatele, kasutada ainult üksikisikutest veinitootjate oma majapidamise tarbeks, veiniäädika tootmiseks või destilleerimiseks.”

11) II osa II jaotise I peatükki lisatakse järgmised jaod:

„Ia ja g u

Päritolunimetused, geograafilised tähised ja veinisektori traditsioonilised nimetused

Artikkel 118a

Reguleerimisala

1. Käesolevas jaos kehtestatud eeskirju päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste kohta kohaldatakse Xlb lisa punktides 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 osutatud toodete suhtes.

2. Lõikes 1 osutatud eeskirjade aluseks on:

a) järgmiste rühmade seaduslike huvide kaitse:

i) tarbijad ja

ii) tootjad;

b) asjaomaste toodete ühisturu tõrgeteta toimimise tagamine ja

c) kvaliteetsete toodete tootmise edendamine, võimaldades seejuures kasutada riikliku kvaliteedipoliitika meetmeid.

I a l a j a g u

Päritolunimetused ja geograafilised tähised

Artikkel 118b

Mõisted

1. Käesolevas alajaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „päritolunimetus”– piirkonna, konkreetse koha või erandjuhtudel riigi nimi, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 118a lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) selle kvaliteet ja omadused tulenevad valdavalt või eranditult teatavast geograafilisest piirkonnast koos sellele omaste looduslike ja inimteguritega;

ii) viinamarjad, millest see on valmistatud, pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;

iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas ja

iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki;

b) „geograafiline tähis”– piirkonnale, konkreetsele kohale või erandjuhtudel riigile viitav tähis, mida kasutatakse, et kirjeldada artikli 118a lõikes 1 osutatud toodet, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) sellel on eriline kvaliteet, maine või muud omadused, mis tulenevad peamiselt sellest geograafilisest piirkonnast;

ii) vähemalt 85 % selle valmistamiseks kasutatavatest viinamarjadest pärinevad eranditult kõnealusest geograafilisest piirkonnast;

iii) selle tootmine toimub kõnealuses geograafilises piirkonnas;

iv) see on saadud viinamarjasortidest, mis kuuluvad *Vitis vinifera* liiki või *Vitis vinifera* liikide ja muude perekonna *Vitis* liikide ristandite hulka.

2. Teatavad traditsiooniliselt kasutatavad nimetused on päritolunimetused, kui:

a) need tähistavad veini;

b) need viitavad geograafilisele nimele;

c) need vastavad lõike 1 punkti a alapunktides i–iv osutatud nõuetele ja

d) nende suhtes kohaldatakse käesolevas alajaos sätestatud päritolunimetuse ja geograafilise tähise kaitse alla võtmise menetlust.

3. Päritolunimetused ja geograafilised tähised, sealhulgas need, mis on seotud kolmandate riikide geograafiliste piirkondadega, võetakse ühenduse kaitse alla vastavalt käesolevas alajaos sätestatud eeskirjadele.

Artikkel 118c

Kaitsetaotluste sisu

1. Päritolunimetuste või geograafiliste tähiste nimede kaitsetaotlused peavad hõlmama tehnilist toimikut, mis sisaldab:

a) kaitstavat nimetust;

b) taotleja nime ja aadressi;

c) lõikes 2 osutatud tootespetsifikaati ja

d) koonddokumenti, milles esitatakse kokkuvõtte lõikes 2 osutatud tootespetsifikaadist.

2. Tootespetsifikaat võimaldab huvitatud osapooltel kontrollida päritolunimetuse või geograafilise tähise asjaomaseid tootmistingimusi.

Tootespetsifikaat sisaldab vähemalt:

a) kaitstavat nimetust;

b) veini(de) kirjeldust;

i) päritolunimetusega veinide korral selle põhiliste analüütiliste ja organoleptiliste omaduste kirjeldust;

- ii) geograafilise tähisega veinide korral selle põhiliste analüütiliste omaduste kirjeldust ning samuti orgaanoleptiliste omaduste hinnangut või märget selliste omaduste kohta;
- c) vajaduse korral veini(de) valmistamiseks kasutatavaid eritavasid ning veini(de) valmistamisel kehtivaid asjakohaseid piiranguid;
- d) asjaomase geograafilise piirkonna piiritlest;
- e) maksimaalset saagikust hektari kohta;
- f) andmeid veiniviinamarjasordi või -sortide kohta, millest vein(id) on saadud;
- g) üksikasju, mis kinnitavad seost, millele on osutatud artikli 118b lõike 1 punkti a alapunktis i või olenevalt olukorrast artikli 118b lõike 1 punkti b alapunktis i;
- h) ühenduse või riigisisestes õigusaktides sätestatud või liikmesriikide poolt ette nähtud juhtudel kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist haldava organisatsiooni kehtestatud kohaldatavaid nõudeid, võttes arvesse asjaolu, et sellised nõuded peavad olema objektiivsed ja mittediskrimineerivad ja vastama ühenduse õigusele;
- i) tootespetsifikaatide tingimuste täitmist kontrollivate asutuste või organite nime ja aadressi ning nende vastavaid ülesandeid.

Artikkel 118d

Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitsetaotlus

1. Kui kaitsetaotlus on seotud kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga, sisaldab see lisaks artiklis 118c sätestatud andmetele tõendit, et kõnealune nimi on oma päritolumaal kaitstud.
2. Taotluse edastatakse komisjonile kas otse taotleja poolt või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu.
3. Kaitsetaotlus esitatakse ühes ühenduse ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

Artikkel 118e

Taotlejad

1. Iga huvitatud tootjarühm või erandjuhtudel üksiktootja võib taotleda päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitset. Taotlemises võivad osaleda ka teised huvitatud isikud.
2. Tootjad võivad kaitsetaotluse esitada üksnes seoses nende endi toodetava veiniga.
3. Ühise taotluse võib esitada piiriülest geograafilist piirkonda tähistava nime kohta või piiriülese geograafilise piirkonnaga seotud traditsioonilise nimetuse kohta.

Artikkel 118f

Riigisisene eelmenetlus

1. Ühendusest pärit veinide artikli 118b kohaste päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluste suhtes kohaldatakse riigisisest eelmenetlust kooskõlas käesoleva artikliga.
2. Kaitsetaotlus esitatakse selles liikmesriigis, mille territooriumilt päritolunimetust või geograafilist tähist pärineb.
3. Liikmesriik vaatab kaitsetaotluse läbi, et kontrollida selle vastavust käesolevas alajaos sätestatud tingimustele.

Liikmesriik korraldab riigisisese menetluse, millega tagatakse taotluse piisav avalikustamine ja nähakse ette vähemalt kahe kuu pikkune ajavahemik alates avalikustamisest, mille jooksul kõik tema territooriumil elavad või asuvad ning õigustatud huvi omavad füüsilised või juriidilised isikud võivad esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades liikmesriigile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse.

4. Kui liikmesriik leiab, et päritolunimetust või geograafilist tähist ei vasta asjaomastele nõuetele või et see ei vasta üldiselt ühenduse õigusele, lükkab ta taotluse tagasi.

5. Kui liikmesriik leiab, et asjaomased nõuded on täidetud,

- a) avaldab ta koondokumendi ja tootespetsifikaadi vähemalt Internetis ja
- b) esitab komisjonile kaitsetaotluse, mis sisaldab järgmist teavet:

- i) taotleja nimi ja aadress;

ii) artikli 118c lõike 1 punktis d osutatud koonddokument;

iii) liikmesriigi kinnitus, et taotleja esitatud taotlus vastab nõutud tingimustele, ja

iv) punktis a osutatud avaldamise viide.

Kõnealune teave esitatakse ühes ühenduse ametlikus keeles või sellega on kaasas kinnitatud tõlge ühesse nimetatud keelde.

6. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva artikli järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid 1. augustiks 2009.

7. Kui liikmesriigil puuduvad riiklikud õigusnormid päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste kaitse kohta, võib ta vastavalt käesolevas alajaos esitatud tingimustele anda nimetusele riiklikul tasandil kaitse üksnes üleminekuajaks alates kuupäevast, mil selle kohta esitati komisjonile taotlus. Kõnealune ajutine riiklik kaitse lõpeb alates käesoleva alajao kohase registreerimisotsuse või registreerimisest keeldumise otsuse vastuvõtmise kuupäevast.

Artikkel 118g

Komisjoni järelevalve

1. Komisjon avalikustab päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva.

2. Komisjon kontrollib, kas artikli 118f lõikes 5 osutatud kaitsetaotlused vastavad käesolevas alajaos sätestatud tingimustele.

3. Kui komisjon leiab, et käesolevas alajaos sätestatud tingimused on täidetud, avaldab ta artikli 118c lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendi ja artikli 118f lõikes 5 osutatud tootespetsifikatsiooni avaldamise viite *Euroopa Liidu Teatajas*.

Vastasel korral otsustab komisjon taotluse vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele tagasi lükata.

Artikkel 118h

Vastuväidete esitamise menetlus

Kahe kuu jooksul alates artikli 118g lõike 3 esimeses lõigus ette nähtud avaldamisest võivad kõik õigustatud huvi omavad liikmesriigid, kolmandad riigid, füüsilised või juriidilised isikud, kes asuvad või on asutatud muus liikmesriigis kui kaitset taotlev liikmesriik või kolmandas riigis, esitada vastuväite kavandatavale kaitse alla võtmisele, esitades komisjonile nõuetekohaselt põhjendatud avalduse seoses käesolevas alajaos sätestatud abikõlblikkuse tingimustega.

Kolmandas riigis asuvate või asutatud füüsiliste või juriidiliste isikute puhul esitatakse kõnealune avaldus kas otse või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu esimeses lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul.

Kolmandas riigis asuvate või asutatud füüsiliste või juriidiliste isikute puhul esitatakse kõnealune avaldus kas otse või asjaomase kolmanda riigi ametiasutuste kaudu esimeses lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul.

Artikkel 118i

Kaitse alla võtmise otsus

Komisjonile kättesaadava teabe alusel ja vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele otsustab komisjon käesolevas alajaos sätestatud tingimustele vastava ja ühenduse õigusega kooskõlas oleva päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse alla võtta või vastava taotluse tagasi lükata, kui kõnealuseid tingimusi ei täideta.

Artikkel 118j

Homonüümid

1. Kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne käesoleva määruse veinisektorit käsitlevate sätete kohaselt juba registreeritud nimetusega, siis võetakse registreerimisel arvesse kohalikku ja tavapärasest kasutust ning segiajamise ohtu.

Ei registreerita homonüümset nimetust, mis võib tekitada tarbijas eksliku arvamuse, et tooted on pärit muult territooriumilt, isegi kui nimetus on sõnasõnaliselt võetuna kõnealuste toodete tegeliku päritoluterritooriumi, -piirkonna või -koha osas täpne.

Registreeritud homonüümset nimetust lubatakse kasutada tingimusel, et tegelikkuses suudetakse tagada hiljem registreeritud homonüümi ja registris juba esineva nimetuse eristamine, võttes arvesse vajadust kohelda asjaomaseid tootjaid erapoolelt ning mitte eksitada tarbijaid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui taotlus on esitatud sellise nimetuse registreerimiseks, mis on täielikult või osaliselt homonüümne geograafilise tähise, mis on sellisena liikmesriikide õigusaktidega kaitstud.

Liikmesriigid ei võta oma geograafilisi tähiseid käsitlevate õigusaktide kohaselt kaitse alla mitteidentseid geograafilisi tähiseid, kui päritolunimetuse või geograafilise tähis on ühenduses kaitstud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva ühenduse õiguse alusel.

3. Kui komisjoni rakendusmeetmetes ei ole sätestatud teisiti, ei tohi viinamarjasordi nime kasutada käesoleva määrusega hõlmatud toodete märgistamiseks juhul, kui viinamarjasort sisaldab kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist või koosneb sellest.

4. Artikliga 118b hõlmatud toodete päritolunimetuste ja geograafiliste tähistega kaitse ei mõjuta seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta määruses (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähistega kaitse kohta) (*) määratletud piiritusjookidega kaitstud geograafilisi tähiseid ja vastupidi.

Artikkel 118k

Kaitse alla võtmisest keeldumise põhjused

1. Üldnimetuseks muutunud nimetusi ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena.

Käesolevas alajaos tähendab „üldnimetuseks muutunud nimetus” veini nimetust, mis vaatamata oma seotusele koha või piirkonnaga, kus toodet algelt toodeti või turustati, on muutunud veini üldnimetuseks ühenduses.

Selleks et otsustada, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimetuseks, võetakse arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, eelkõige:

- a) hetkeolukorda ühenduses, eelkõige tarbimispiirkondades;
- b) asjakohaseid ühenduse või riigisiseseid õigusakte.

2. Nimetust ei kaitsta päritolunimetuse või geograafilise tähisena juhul, kui selle kaitsmine võib kaubamärgi mainet ja tuntust arvesse võttes tarbijat veini tegeliku olemuse suhtes eksitada.

Artikkel 118l

Seos kaubamärkidega

1. Kui päritolunimetuse või geograafilise tähise on käesoleva määruse alusel kaitstud, keeldutakse ühele artikli

118m lõikes 2 osutatud olukorrale vastava ja Xlb lisas loetletud kategooria alla kuuluva tootega seotud kaubamärgi registreerimisest juhul, kui kaubamärgi registreerimise taotlus esitatakse komisjonile pärast päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamist ning päritolunimetuse või geograafilise tähise võetakse seejärel kaitse alla.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuteks.

2. Ilma et see piiraks artikli 118k lõike 2 kohaldamist, võib olenemata päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsest jätkuvalt kasutada või uuendada kaubamärki, mille kasutus vastab ühele artikli 118m lõikes 2 osutatud olukorrale, mis on taotletud, registreeritud või asjaomaste õigusaktidega ette nähtud juhtudel ühenduse territooriumil kasutuses juurdunud enne komisjonile päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitsetaotluse esitamise kuupäeva, tingimusel et selle tühistamiseks või kehtetuks tunnistamiseks ei ole ühtegi põhjust, nagu on määratletud nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiiviga 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (**) või nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrusega (EÜ) nr 40/94 (ühenduse kaubamärgi kohta) (**).

Sellistel juhtudel lubatakse kasutada päritolunimetust või geograafilist tähist kõrvuti vastavate kaubamärkidega.

Artikkel 118m

Kaitse

1. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid võivad kasutada kõik ettevõtjad, kes turustavad veini, mis on toodetud kooskõlas vastava tootespetsifikaadiga.

2. Kaitstud päritolunimetusi ja kaitstud geograafilisi tähiseid ning tootespetsifikaadiga kooskõlas kaitstud nimetusi kasutavaid veine kaitstakse:

- a) kaitstud nimetuse otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest:
 - i) samalaadsetel toodetel, mis ei vasta kaitstud nimetuse tootespetsifikaadile, või
 - ii) kui sellise kasutusega kaasneb päritolunimetuse või geograafilise tähise maine ärakasutamine;

b) väärkasutuse, imiteerimise või seoste tekitamise eest ka siis, kui toote või teenuse tegelik päritolu on näidatud või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „stiil”, „liik”, „meetod”, „toodetud nagu”, „imitatsioon”, „maitse”, „samasugune” või muu samalaadne väljend;

c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad jätta toote päritolust vale mulje;

d) muu tegevuse eest, mis võib tarbijat eksitada seoses toote tegeliku päritoluga.

3. Kaitstud päritolunimetused või kaitstud geograafilised tähised ei muutu ühenduses üldnimetusteks artikli 118k lõike 1 tähenduses.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähistega ebaseaduslik kasutamine lõikes 2 osutatud viisil.

Artikkel 118n

Register

Komisjon loob veini kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähistega avalikkusele kättesaadava elektroonilise registri ja haldab seda.

Artikkel 118o

Pädeva kontrolliasutuse määramine

1. Liikmesriigid määravad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) (***) artiklis 4 kehtestatud kriteeriumidele käesolevas alajaos sätestatud kohustuste täitmise kontrollimise eest vastutava(d) pädeva(d) asutuse(d).

2. Liikmesriigid tagavad, et iga käesolevat alajagu järgival ettevõtjal on õigus olla kontrollisüsteemiga hõlmatud.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõikes 1 osutatud pädeva(te)st asutus(t)est. Komisjon avalikustab nende nimed ja aadressid ning ajakohastab neid korrapäraselt.

Artikkel 118p

Spetsifikaatide järgimise kontrollimine

1. Ühenduse geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähistega puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistuse ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:

a) artikli 118o lõikes 1 osutatud pädeva(te) asutus(te) poolt või

b) ühe või mitme toote sertifitseerimisasutusena tegutseva kontrolliorgani poolt määruse (EÜ) nr 882/2004 artikli 2 teise lõigu punkti 5 tähenduses ja kooskõlas kõnealuse määruse artiklis 5 kehtestatud kriteeriumidega.

Sellise kontrollimise kulud kannavad kontrollitavad ettevõtjad.

2. Kolmanda riigi geograafilise piirkonnaga seotud kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähistega puhul tagatakse tootmisel ning veini müügiks ettevalmistuse ajal ja järgselt tootespetsifikaatide järgimise iga-aastane kontrollimine:

a) ühe või mitme kolmanda riigi määratud ametiasutuse poolt või

b) ühe või mitme sertifitseerimisasutuse poolt.

3. Lõike 1 punktis b ja lõike 2 punktis b osutatud sertifitseerimisasutused vastavad Euroopa standardile EN 45011 või ISO/IEC juhendile 65 (toodete sertifitseerimise süsteemidega tegelevate asutuste üldnõuded) ning alates 1. maist 2010 akrediteeritakse neid kooskõlas kõnealuse standardi või juhendiga.

4. Kontrollides tootespetsifikaadi järgimist, on lõike 1 punktis a ning lõike 2 punktis a osutatud asutus piisavalt objektiivne ja erapooletu ning tema kasutuses on pidevalt kvalifitseeritud töötajad ja ülesannete täitmiseks vajalikud vahendid.

Artikkel 118q

Tootespetsifikaatide muutmine

1. Artikli 118e tingimustele vastav taotleja võib taotleda kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähistega tootespetsifikaadi muutmise heakskiitmist, eelkõige selleks, et võtta arvesse teaduse ja tehnika edusamme või määratleda uuesti artikli 118c lõike 2 teise lõigu punktis d osutatud geograafiline piirkond. Taotlustes kirjeldatakse ja põhjendatakse taotletud muudatusi.

2. Kui kavandatud muudatus toob artikli 118c lõike 1 punktis d osutatud koonddokumendis kaasa ühe või mitu muudatust, kohaldatakse artikleid 118f–118i *mutatis mutandis* muutmistaotluse suhtes. Kuid kui kavandatud muudatus on üksnes väike, otsustab komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele, kas rahuldada taotlus artikli 118g lõikes 2 ja artiklis 118h sätestatud menetlust rakendamata, ning heakskiitmise korral avaldab komisjon artikli 118g lõikes 3 osutatud andmed.

3. Kui kavandatud muudatus ei too kaasa koonddokumendi muutmist, kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- a) kui geograafiline piirkond asub liikmesriigis, avaldab kõnealune liikmesriik oma seisukoha muudatuse suhtes ning heakskiidu korral avaldab muudetud tootespetsifikaadi ning teavitab komisjoni heakskiidetud muudatustest ja nende põhjendustest;
- b) kui geograafiline piirkond asub kolmandas riigis, otsustab komisjon, kas kiita kavandatud muudatus heaks.

Artikkel 118r

Tühistamine

Komisjon võib vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele omal algatusel või õigustatud huvi omava liikmesriigi, kolmanda riigi või füüsilise või juriidilise isiku asjakohaselt põhjendatud taotluse korral otsustada päritolunimetuse või geograafilise tähise kaitse tühistada, kui vastava tootespetsifikaadi järgimine ei ole enam tagatud.

Artikleid 118f–118i kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 118s

Olemasolevad kaitstud veininimetused

1. Määruse (EÜ) nr 1493/1999 artiklite 51 ja 54 ning komisjoni 29. aprilli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 753/2002 (milles sätestatakse teatavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 rakenduseeskirjad veinisektori toodete kirjeldamise, nimetamise, esitlemise ja kaitse osas) (*****) artikli 28 kohaselt kaitstud veininimetused võetakse automaatselt käesoleva määruse kohase kaitse alla. Komisjon kannab need käesoleva määruse artiklis 118n sätestatud registrisse.

2. Lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetustega seoses edastavad liikmesriigid komisjonile:

- a) artikli 118c lõikega 1 ette nähtud tehnilised toimikud;
- b) riigisisese otsused heakskiitmise kohta.

3. Lõikes 1 osutatud veininimetused, mille kohta ei esitata lõikes 2 osutatud teavet 31. detsembriks 2011, arvatakse käesoleva määruse kaitse alt välja. Komisjon võtab vajalikke meetmeid, et kõrvaldada kõnealused nimetused artiklis 118n sätestatud registrist.

4. Artiklit 118r ei kohaldata lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste suhtes.

Kuni 31. detsembrini 2014 võib komisjon omal algatusel ja vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele otsustada lõikes 1 osutatud olemasolevate kaitstud veininimetuste kaitse tühistada, kui need ei vasta artiklis 118b sätestatud tingimustele.

Artikkel 118t

Tasud

Liikmesriikidel on õigus nõuda oma kulude katteks tasu, sealhulgas nende kulude katteks, mis tekivad seoses käesoleva alajao kohaste kaitsetaotluste, vastuväidete, muutmis- ja tühistamistaotluste läbivaatamisega.

II alajagu

Traditsioonilised nimetused

Artikkel 118u

Mõiste

1. „Traditsiooniline nimetus” – liikmesriikides tavapäraselt artikli 118a lõikes 1 osutatud toodete kohta kasutatav nimetus, millega osutatakse:

- a) et toote päritolunimetus või geograafiline tähis on kaitstud ühenduse või riigisisese õiguse alusel;
- b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega toodete valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, kohatüübile või mingile konkreetsele ajaloosündmusele.

2. Traditsioonilisi nimetusi tunnustab, määratleb ja kaitseb komisjon.

Artikkel 118v

Kaitse

1. Kaitstud traditsioonilist nimetust võib kasutada üksnes sellise toote puhul, mis on valmistatud kooskõlas artikli 118u lõikes 1 osutatud määratlusega.

Traditsioonilisi nimetusi kaitstakse ebaseadusliku kasutamise eest.

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et lõpetada kaitstud traditsiooniliste nimetuste ebaseaduslik kasutamine.

2. Traditsioonilised nimetused ei muutu ühenduses üldnimetusteks.

I b j a g u

Märgistamine ja esitlemine veinisektoris

Artikkel 118w

Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „märgistamine”– kõik tootega seotud ja sellele viitavad sõnad, andmed, kaubamärgid, margitoodete nimed, kujunduselemendid või sümbolid mis tahes pakenditel, dokumentidel, sedelitel, etikettidel või kaelaetikettidel;

b) „esitlemine”– mis tahes teave, mis edastatakse tarbijatele asjaomase toote pakendi abil, sealhulgas pudelite kuju ja tüübi abil.

Artikkel 118x

Horisontaaleeskirjade kohaldatavus

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse direktiivi 89/104/EMÜ, nõukogu 14. juuni 1989. aasta direktiivi 89/396/EMÜ (toidupartiide tähistamise ja märgistamise kohta), (*****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ (toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) (*****) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta

direktiivi 2007/45/EÜ (millega kehtestatakse eeskirjad kinnispakkides olevate toodete nimikoguste kohta) (*****) kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse kuuluvate toodete märgistamise ja esitlemise suhtes.

Artikkel 118y

Kohustuslikud üksikasjad

1. Nende Xlb lisa punktides 1–11, 13, 15 ja 16 osutatud toodete märgistamisel ja esitlemisel, mida turustatakse ühenduses või mis on mõeldud eksportimiseks, kasutatakse järgmisi kohustuslikke üksikasju:

a) viinamarjasaaduste kategooria nimetus kooskõlas Xlb lisaga;

b) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul:

i) termin „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” ja

ii) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus;

c) tegelik alkoholisaldus mahuprotsentides;

d) märke lähtekoha kohta;

e) märke villija kohta ning vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaarse kvaliteetvahuveini puhul tootja või müüja nimi;

f) imporditud veinide puhul märke importija kohta ja

g) vahuveini, gaseeritud vahuveini, kvaliteetvahuveini või aromaarse kvaliteetvahuveini puhul märke suhkrusalduse kohta.

2. Erandina lõike 1 punktist a võib viite viinamarjasaaduste kategooriale välja jätta selliste veinide puhul, mille etikett sisaldab kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetust.

3. Erandina lõike 1 punktist b võib viite terminitele „kaitstud päritolunimetus” või „kaitstud geograafiline tähis” välja jätta järgmistel juhtudel:

a) kui etiketil on esitatud artikli 118u lõike 1 punktis a määratletud traditsiooniline nimetus;

- b) kui komisjoni määratletud erandjuhul on etiketil esitatud kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus.

tult seotud olemasoleva kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega;

Artikkel 118z

Valikulised üksikasjad

1. Artikli 118y lõikes 1 osutatud toodete märgistamisel või esitlemisel võib kasutada eelkõige järgmisi valikulisi üksikasju:

- a) aastakäik;
- b) ühe või mitme viinamarjasordi nimi;
- c) suhkruisaldusele osutavad terminid muude kui artikli 118y lõike 1 punktis g osutatud veinide korral;
- d) kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide puhul artikli 118u lõike 1 punktis b osutatud traditsioonilised nimetused;
- e) kaitstud päritolunimetusele või kaitstud geograafilisele tähisele osutav ühenduse sümbol;
- f) teatavatele tootmismeetoditele viitavad terminid;
- g) kaitstud päritolunimetust või kaitstud geograafilist tähist kandvate veinide puhul muu sellise geograafilise koha nimi, mis on väiksem või suurem kui päritolunimetuse või geograafilise tähise aluseks olev piirkond.

2. Seoses lõike 1 punktides a ja b osutatud üksikasjade kasutamisega veinide puhul, millel puudub kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafiline tähis, ning piiramata artikli 118j lõike 3 kohaldamist:

- a) kehtestavad liikmesriigid õigus- ja haldusnormid, et tagada sertifitseerimise, heakskiitmise ja kontrolli menetlused, millega tagatakse asjaomase teabe tõelevastavus;
- b) võivad liikmesriigid mittediskrimineerivate ja objektiivsete kriteeriumide alusel ning konkurentsi arvesse võttes koostada kõrvale jäetavate veiniviinamarjasortide loetelud nende territooriumil veiniviinamarjasortidest toodetava veini suhtes, eelkõige kui:
- i) esineb oht, et tarbija võib segi ajada veini tegeliku päritolu, sest vastav veiniviinamarjasort on lahutama-

- ii) asjaomane kontrollimine ei oleks kulutõhus, kuna vastav veiniviinamarjasort moodustab väga väikese osa liikmesriigi viinamarjaistandustest;

- c) ei anna erinevatest liikmesriikidest pärit veinide segamine õigust veiniviinamarjasordi või -sortide märgistamiseks, välja arvatud juhul, kui asjaomased liikmesriigid lepivad kokku teisiti ja tagavad vastavate sertifitseerimis-, heakskiitmis- ja kontrollimenetluste teostatavuse.

Artikkel 118za

Keeled

1. Artiklites 118y ja 118z osutatud sõnadega väljendatud kohustuslikud ja valikulised üksikasjad esitatakse ühes või enamas ühenduse ametlikus keeles.

2. Olenemata lõikest 1 esitatakse kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise nimetus või artikli 118u lõike 1 punktis a osutatud traditsiooniline nimetus etiketil selle riigi keeles või keeltes, kus kaitse kehtib.

Kui kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähistete või riiklike erinimetuste puhul kasutatakse ladina tähestikust erinevat tähestikku, siis võib asjaomane nimetus olla esitatud ka ühes või enamas ühenduse ametlikus keeles.

Artikkel 118zb

Jõustamine

Liikmesriikide pädevad asutused võtavad meetmeid tagamaks, et artikli 118y lõikes 1 osutatud toodet, mis ei ole märgistatud kooskõlas käesoleva jaoga, ei turustata või see kõrvaldatakse turult.

(*) ELT L 39, 13.2.2008, lk 16.

(**) EÜT L 40, 11.2.1989, lk 1.

(***) EÜT L 11, 14.1.1994, lk 1.

(****) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.

(*****) EÜT L 118, 4.5.2002, lk 1.

(******) EÜT L 186, 30.6.1989, lk 21.

(*****) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

(*****) ELT L 247, 21.9.2007, lk 17."

12) II osa II jaotise I peatükki lisatakse järgmine jagu:

„IIa jagu

Veinisektori tootmiseeskirjad

I alajagu

Veiniviinamarjasordid

Artikkel 120a

Veiniviinamarjasortide liigitamine

1. XIb lisas loetletud ja ühenduses toodetud tooteid valmistatakse lõike 2 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest.

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, liigitavad liikmesriigid veiniviinamarjasordid, mida võib nende territooriumil veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida.

Liikmesriigid võivad liigitada üksnes veiniviinamarjasorte, mis vastavad järgmistele tingimustele:

- a) asjaomane sort kuulub *Vitis vinifera* liiki või on *Vitis vinifera* liigi ja muude perekonna *Vitis* liikide ristand;
- b) sort ei ole üks järgmistest: „Noah”, „Othello”, „Isabelle”, „Jacquez”, „Clinton” ja „Herbemont”.

Kui veiniviinamarjasort jäetakse esimeses lõigus osutatud liigitusest välja, tuleb see sort välja juurida 15 aasta jooksul alates selle väljajätmisest.

3. Lõikes 2 osutatud liigitamiskohustusest vabastatakse liikmesriigid, kelle viimase viie veiniaasta keskmise toodangu alusel arvestatud veinitoodang ei ole suurem kui 50 000 hektoliitrit aastas.

Siiski võib ka esimeses lõigus osutatud liikmesriikides veini tootmiseks istutada, taasistutada või pookida üksnes lõike 2 punktides a ja b esitatud tingimustele vastavaid veiniviinamarjasorte.

4. Erandina lõike 2 esimesest ja teisest lõigust ning lõike 3 teisest lõigust lubatakse teadusuuringuteks ja katseteks istutada, taasistutada või pookida järgmisi veiniviinamarjasorte:

- a) lõikes 2 osutatud liikmesriikide puhul liigitamata veiniviinamarjasordid;

- b) lõikes 3 osutatud liikmesriikide puhul veiniviinamarjasordid, mis ei vasta lõike 2 punktides a ja b esitatud tingimustele.

5. Aladelt, kuhu on veini tootmiseks istutatud veiniviinamarjasordid vastuolus lõigetega 2, 3 ja 4, tuleb viinapuud välja juurida.

Sellistelt aladelt viinapuude väljajuurimise kohustus puudub juhul, kui kõnealuste alade toodang on mõeldud eranditult veinitootja oma majapidamise tarbeks.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et kontrollida tootjate poolt lõigete 2–5 täitmist.

II alajagu

Veinivalmistustavad ja piirangud

Artikkel 120b

Reguleerimisala

Käesolevas alajaos käsitletakse lubatud veinivalmistustavasid ja veinisektori toodete valmistamise ja turuleviimise suhtes kohaldatavaid piiranguid ning samuti menetlust, mille kohaselt võib teha otsuseid nende tavade ja piirangute kohta.

Artikkel 120c

Veinivalmistustavad ja piirangud

1. Veinisektori toodete valmistamiseks ja säilitamiseks ühenduses kasutatakse üksnes ühenduse õigusega lubatud veinivalmistustavasid, mis on sätestatud XVa lisas või mille kohta võetakse vastu otsus vastavalt artiklitele 120d ja 120e.

Esimest lõiku ei kohaldata:

- a) viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla suhtes;
- b) viinamarjamahla valmistamiseks mõeldud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjavirde suhtes.

2. Lubatud veinivalmistustavasid võib kasutada üksnes kõnealuste toodete asjakohase valmistamise, säilitamise või töötlemise tagamiseks.

3. Veinisektori tooteid valmistatakse ühenduses kooskõlas XVb lisas sätestatud asjakohaste piirangutega.

4. Ühenduses ei tohi turustada käesoleva määрусega hõlmatud tooteid, mille puhul on kasutatud veinivalmistustavasid, mis ei ole lubatud ühenduse või asjakohasel juhul riiklike veinivalmistustavade või mis on vastuolus XVb lisas sätestatud piirangutega.

Artikkel 120d

Liikmesriikide rangemad eeskirjad

Liikmesriigid võivad piirata teatavate ühenduse õigusega lubatud veinivalmistustavade kasutamist või välistada nende tavade kasutamist ning näha ette rangemad piirangud oma territooriumil valmistatava veini suhtes, et kindlustada kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide, vahuveinide ja liköörveinide põhiomaduste säilimine.

Liikmesriigid teavitavad nendest välistustest ja piirangutest komisjoni, kes juhib neile teiste liikmesriikide tähelepanu.

Artikkel 120e

Veinivalmistustavade ja piirangute kasutamise lubamine

1. Välja arvatud veinivalmistustavade puhul, mis on seotud rikastamise, hapestamise ja hapestamisega, nagu on kehtestatud XVa lisas seoses teatavate selles käsitletud toodetega, ning samuti XVb lisas sätestatud piirangute puhul, otsustab komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele, kas lubada kasutada veinisektori toodete valmistamise ja säilitamisega seotud veinivalmistustavasid ja piiranguid.

2. Liikmesriigid võivad lubada niisuguste veinivalmistustavade katselist kasutamist, mis muidu ei ole lubatud, kooskõlas tingimustega, mille komisjon määrab kindlaks vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele.

Artikkel 120f

Loa andmise kriteeriumid

Komisjon, lubades veinivalmistustavade kasutamist vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele:

a) tugineb Rahvusvahelise Veiniametiga soovitatud ja avaldatud veinivalmistustavadele ja selliste veinivalmistustavade katselise kasutamise tulemustele, mille kasutamiseks ei ole veel luba antud;

b) arvestab inimeste tervise kaitsega;

c) võtab arvesse tarbijate eksitamise võimalikku ohtu nende kindlakskujunenud ootuste ja ettekujutuste tõttu, pidades silmas teabevahendite kättesaadavust ja võimalikkust selliste riskide vältimiseks;

d) lubab veini looduslike ja põhiomaduste säilitamist ega põhjusta asjaomase toote koostise märkimisväärset muutust;

e) tagab keskkonnakaitse vastuvõetava miinimumtaseme;

f) peab kinni vastavalt XVa ja XVb lisas sätestatud veinivalmistustavade ja piirangute üldeeskirjadest.

Artikkel 120g

Analüüsimeetodid

Rahvusvahelise Veiniametiga soovitatud ja avaldatud analüüsimeetodeid ja eeskirju kasutatakse veinisektori toodete koostise määramiseks ja selle selgitamiseks, kas kõnealuseid tooteid on käideldud lubatud veinivalmistustavade erinevatel menetlustel.

Kui Rahvusvahelise Veiniametiga soovitatud ja avaldatud meetodid ja eeskirjad puuduvad, võtab komisjon vastavalt meetodid ja eeskirjad vastu vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele.

Kuni selliste eeskirjade vastuvõtmiseni kasutatakse nende asemel asjaomase liikmesriigi lubatud meetodeid ja eeskirju."

13) Artiklit 121 muudetakse järgmiselt:

a) esimesse lõiku lisatakse järgmised punktid:

„k) Ia jao I alajaos osutatud päritolunimetusi või geograafilisi tähiseid käsitlevad eeskirjad, eelkõige erandid kõnealuses alajaos sätestatud eeskirjade ja nõuete kohaldamisest:

i) menetluses olevate päritolunimetuste või geograafiliste tähiste kaitsetaotluste suhtes;

ii) teatavate kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veinide tootmise suhtes geograafilise piirkonna läheduses, kust pärinevad veini valmistamiseks kasutatavad viinamarjad;

iii) teatavate kaitstud päritolunimetusega veinide traditsiooniliste tootmistavade suhtes;

tavasid ja piiranguid, sealhulgas rikastamist, hapestamist ja hapetustamist;

l) Ia jao II alajaos osutatud traditsioonilisi nimetusi käsitlevad eeskirjad, eelkõige seoses:

c) liköörveine käsitlevaid lubatud veinivalmistustavasid ja piiranguid;

i) kaitse alla võtmise menetlusega;

d) virrete ja veinide segamist reguleerivaid sätteid vastavalt XVb lisa punktile C;

ii) kaitse konkreetse tasemega;

m) Ib jaos osutatud märgistamist ja esitlemist käsitlevad eeskirjad, eelkõige:

e) veinivalmistamismenetluse käigus kasutatavate ainete puhtus- ja identifitseerimise nõudeid, kui asjakohased ühenduse eeskirjad puuduvad;

i) üksikasjad asjaomase toote lähtekoha osutamise kohta;

f) lubatud veinivalmistustavade rakendamist käsitlevaid halduseeskirju;

ii) artiklis 118z loetletud valikuliste üksikasjade kasutamistingimused;

g) artiklile 120c mittevastavate toodete valdamist, ringlust ja kasutamist reguleerivaid tingimusi, võimalikke erandeid kõnealuse artikli nõuetest ning ka kriteeriumide kehtestamist raskuste ärahoidmiseks üksikjuhtudel;

iii) erinõuded, mis on seotud etiketil esitatavate aastakäigu ja viinamarjasordi tähistega, nagu on sätestatud artikli 118z lõikes 2;

iv) täiendavad erandid lisaks artikli 118y lõikes 2 osutatutele, mille kohaselt võib viite viinamarjasaaduste kategooriale välja jätta;

h) tingimusi, mille alusel liikmesriigid võivad lubada Ia jao II alajao muudele sätetele kui artiklile 120c või kõnealuse alajao rakendussätetele mittevastavate toodete valdamist, ringlust ja kasutamist.”.

v) eeskirjad seoses vastava toote esitlemisega antava kaitse kohta.”;

14) Artiklile 122 lisatakse järgmised lõigud:

b) lisatakse järgmised lõigud:

„Komisjon võtab vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele vastu meetmed, mis on vajalikud Ia jao II alajaos ning XVa ja XVb lisa sätestatud veinivalmistustavade ja piirangutega seotud sätete rakendamiseks, kui kõnealustes lisades ei ole sätestatud teisiti.

„Liikmesriigid võivad veinisektori puhul tunnustada vastavalt esimese lõigu punktides b ja c sätestatud tingimustele tootjaorganisatsioone, kes kohaldavad põhikirja, milles nõutakse nende liikmetelt eelkõige:

Kolmandas lõigus osutatud meetmed võivad sisaldada eelkõige:

a) sätteid, mille kohaselt peetakse määruse (EÜ) nr 1493/1999 IV lisa loetletud ühenduse veinivalmistustavasid lubatud veinivalmistustavadeks;

a) tootjaorganisatsioonis vastu võetud eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad aruandlust toodangu kohta, toodangut, turustamist ja keskkonnakaitset;

b) vahuveinide, kvaliteetvahuveinide ja aromaatsete kvaliteetvahuveinidega seotud lubatud veinivalmistus-

b) teabe esitamist, mida tootjaorganisatsioon vajab statistilistel eesmärkidel, eriti viljeluspiirkondade ja turu arengu kohta;

c) trahvide maksmist põhikirjajärgsete kohustuste täitmata jätmise eest.

Veinisektoris võidakse järgida eelkõige järgmisi konkreetseid eesmärke esimese lõigu punkti c tähenduses:

- a) keskkonnasäästlike viljelustavade ja tootmistehnoloogia kasutamise edendamine ning selleks tehnilise abi osutamine;
- b) veiniproduktide kõrvalsaaduste majandamine ja jäätmekehtlusalgatuste edendamine, eelkõige vee, mulla ja maastiku kaitseks ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks või arendamiseks;
- c) säästvate tootmismeetodite ja turuarengute uuringute tegemine;
- d) II osa I jaotise IV peatüki IVb jaos osutatud toetusprogrammide toetamine."

15) Artikli 123 lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

- a) sissejuhatus ning punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„Lisaks lõikele 1 tunnustavad liikmesriigid seoses puu- ja köögiviljasektoriga ning võivad tunnustada seoses veinisektoriga ka neid tootmisharudevahelisi organisatsioone, mis:

- a) koosnevad sissejuhatuses osutatud sektorite toodete tootmise, kaubanduse või töötlemisega seotud majandustegevuse esindajatest;
- b) on moodustatud kõigi või osa punktis a osutatud esindajate algatusel;”;

- b) punkti c muudetakse järgmiselt:

- i) sissejuhatus asendatakse järgmisega:

„teostavad ühenduse ühes või mitmes piirkonnas ühte ja puu- ja köögiviljasektori puhul kahte või enam järgmist tegevust, võttes arvesse tarbijate huve, ning ilma et see mõjutaks teisi sektoreid, veinisektoris rahvatervist ja tarbijate huve.”;

- ii) punkt ii asendatakse järgmisega:

„ii) puu- ja köögiviljasektori ning veinisektori toodete turuleviimise paremale koordineerimisele kaasaaitamine, eelkõige teadus- ja turu-uuringute kaudu;”;

- iii) punkt iv asendatakse järgmisega:

„iv) toodetud puu- ja köögiviljasektori potentsiaali täielikum ärakasutamine ning veinisektori toodete potentsiaali kasutamine;”;

- iv) punktid vii ja viii asendatakse järgmisega:

„vii) kõigil tootmis- ja turustamisetappidel ning veinisektori puhul ka veinivalmistamisetappidel kasutatavate tootekvaliteedi parandamise meetodite ja vahendite arendamine;

viii) mahepõllumajanduse, samuti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide ja geograafiliste tähistepotentsiaali kasutamine, kaitsmine ja edendamine;”;

- v) punkt x asendatakse järgmisega:

„x) puu- ja köögiviljasektori puhul XVIa lisa punktides 2 ja 3 osutatud tootmis- ja turustamiseeskirjade suhtes ühenduse või riigisisestest eeskirjadest rangemate eeskirjade sätestamine;”;

- vi) lisatakse järgmine punkt:

„xi) veinisektori puhul:

— kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega veini erilistest omadustest teavitamine;

— mõõduka ja vastutustundliku veinitarbimise innustamine ning alkoholi kuritarvitamisega seotud ohtudest teavitamine;

— veini müügievendusmeetmete võtmine, eelkõige kolmandates riikides.”.

16) II osa II jaotise III peatükki lisatakse järgmine jagu:

„I b jagu

Veinisektori tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevahelisi organisatsioonide käsitlevad eeskirjad

Artikkel 125o

Tunnustamine

1. Liikmesriik võib tunnustada tootjaorganisatsioone ja tootmisharudevahelisi organisatsioone, kes on esitanud asjaomasele liikmesriigile tunnustamise taotluse ning kelle taotlus sisaldab tõendit selle kohta, et:

a) tootjaorganisatsioon:

- i) vastab artiklis 122 sätestatud nõuetele;
- ii) vastab liikmete arvult asjaomase liikmesriigi kehtestatud miinimumile;
- iii) tagab oma tegutsemispiirkonnas turustatava toodangu miinimumkoguse, mille kehtestab asjaomane liikmesriik;
- iv) suudab pikema aja jooksul nõuetekohaselt ja tõhusalt ning varude kontsentratsiooni silmas pidades tegutseda;
- v) võimaldab oma liikmetel saada tõhusat tehnilist abi keskkonnasäästlike viljelustavade kasutamisel;

b) tootmisharudevaheline organisatsioon:

- i) vastab artikli 123 lõikes 3 sätestatud nõuetele;
- ii) tegutseb asjaomase territooriumi ühes või mitmes piirkonnas;
- iii) esindab märkimisväärset osa käesoleva määrusega hõlmatud toodete toodangust või kaubandusest;
- iv) ei tegele veinisektori toodete tootmise, töötlemise või turustamisega.

2. Tootjaorganisatsioone, keda on tunnustatud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1493/1999, käsitatakse käesoleva artikli kohaselt tunnustatud tootjaorganisatsioonidena.

Artikli 123 lõikes 3 ja käesoleva artikli lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumidele vastavaid organisatsioone, keda

liikmesriigid on tunnustanud, käsitatakse kõnealuste sätete kohaselt tunnustatud tootmisharudevaheliste organisatsioonidena.

3. Artikli 125b lõiget 2 ja artikli 125k lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis* vastavalt veinisektori tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide suhtes, kuid:

- a) artikli 125b lõike 2 punktis a ja artikli 125k lõike 3 punktis c osutatud tähtajaks on vastavalt neli kuud;
- b) artikli 125b lõike 2 punktis a ja artikli 125k lõike 3 punktis c osutatud tunnustamise taotlused esitatakse liikmesriiki, kus asub organisatsiooni peakorter;
- c) artikli 125b lõike 2 punktis c ja artikli 125k lõike 3 punktis d osutatud iga-aastased teatised esitatakse iga aasta 1. märtsiks."

17) Artikli 129 teine lause asendatakse järgmisega:

„Käesoleva määruse, sealhulgas vajaduse korral III ja XIb lisa määratluste kohaldamisest tulenev tariifinomenklatuur moodustab osa ühtsest tollitariifistikust.”

18) Artikli 130 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„ga) vein;”.

19) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 133a

Eritagatis veinisektoris

1. Kui CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 alla kuuluvate mahlade ja viinamarjavirrete suhtes kohaldatavad ühise tollitariifistiku maksumäärad sõltuvad toote impordihinnast, kontrollitakse kõnealuse hinna õigsust iga kaubasaadetise kontrollimisega või võttes aluseks kauba kindla väärtuse importimisel, mille komisjon arvutab samade toodete päritolumaade hinnanoteeringute alusel.

Kui kõnealuse kaubasaadetise deklareeritud hind piiril on kõrgem kui kõnealuse kauba kindel väärtus importimisel, millele on liidetud komisjoni kehtestatud protsendimäär, mis ei tohi ületada kõnealust kindlat väärtust rohkem kui 10 %, nõutakse kõnealuse väärtuse põhjal kindlaksmääratud imporditollimaksudega võrdse tagatise esitamist.

Kui kaubasaadetise hinda piiril ei deklareerita, onoleb ühise tollitariifistiku kohaldamine kauba kindlast väärtusest importimisel või tolliõigusaktide asjakohaste sätete kohaldamisest komisjoni poolt kindlaks määratud tingimuste alusel.

2. Kui XVb lisa punktides B.5 ja C osutatud nõukogu kehtestatud erandeid kohaldatakse importtoodete suhtes, esitavad importijad määratud tolliasutusele nende toodete kohta tagatise vabasse ringlusse lubamise ajal. Tagatis vabastatakse, kui importija tõendab selle liikmesriigi tollile, kus tooted vabasse ringlusse lubati, et viinamarjavirdest valmistati viinamarjamahla, mida kasutati muudes toodetes väljaspool veinisektorit, või veini valmistamise korral, et see on nõuetekohaselt märgistatud.”

20) Artikli 141 lõike 1 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Täiendavat imporditollimaksu kohaldatakse artiklites 135–140a sätestatud maksumäära alusel teravilja-, riisi- ja suhkrusektori, puu- ja köögiviljasektori, töödeldud puu- ja köögivilja sektori, veise- ja vasikalih-, piima- ja piimatoote-, sealih-, lamba- ja kitselih-, muna-, linnuliha- ja banaansektori ühe või mitme toote ning ka viinamarjamahla ja viinamarjavirde impordi puhul, et vältida või kõrvaldada nende toodete impordist ühenduse turule avalduvat ebasoodsat mõju, kui:”

21) III osa II peatüki IV jaole lisatakse järgmine alajagu:

„V alajagu

Veini impordi erisätted

Artikkel 158a

Veini impordi erinõuded

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, eelkõige asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud lepingutes, kohaldatakse käesoleva määruse II osa II jaotise I peatüki I ja II alajagu ning artikli 113d lõikega 1 ette nähtud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid ning märgistust käsitlevaid sätteid CN-koodide 2009 61, 2009 69 ja 2204 alla kuuluvate ühendusse imporditavate toodete suhtes.

2. Kui asutamislepingu artikli 300 kohaselt sõlmitud lepingutes ei ole sätestatud teisiti, toodetakse käesoleva

artikli lõikes 1 osutatud tooteid kooskõlas Rahvusvahelise Veiniametiga soovitatud ja avaldatud või käesoleva määruse ja selle rakendusmeetmete kohaselt ühenduse lubatud veinivalmistustavadega.

3. Lõikes 1 osutatud toodete importimisel tuleb esitada:

a) lõigetes 1 ja 2 osutatud tingimuste täitmist tõendav sertifikaat, mille koostab komisjoni avaldatavasse loetellu kantud pädev asutus toote päritolumaal;

b) toote päritolumaal määratud asutuse või osakonna koostatud analüüsiaruanne, kui toode on mõeldud otsetarbimiseks.

4. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.”

22) Artikli 160 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui seestöötlemise kord häirib või võib häirida ühenduse turgu, võib komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada seestöötlemise tolliprotseduuri teravilja-, riisi-, suhkru-, oliiviõli ja lauaoliivide, puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja, veini-, veise- ja vasikalih-, piima- ja piimatoodete-, sealih-, lamba- ja kitselih-, muna-, linnuliha- ja põllumajandusliku päritolu etüülalkoholi sektori toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta sellekohase otsuse vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.”

23) Artikli 161 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„dc) vein;”

24) Artikli 174 lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui välistöötlemise tolliprotseduur häirib või võib häirida ühenduse turgu, võib komisjon liikmesriigi taotluse põhjal või omal algatusel täielikult või osaliselt peatada välistöötlemise tolliprotseduuri teravilja-, riisi-, puu- ja köögivilja-, töödeldud puu- ja köögivilja, veini-, veise- ja vasikalih-, sealih-, lamba- ja kitselih- ja linnulihasektori toodete suhtes. Kui komisjon saab liikmesriigilt taotluse, võtab ta sellekohase otsuse vastu viie tööpäeva jooksul pärast taotluse saamist.”

25) Artikkel 175 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 175

Asutamislepingu artiklite 81–86 kohaldamine

Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse asutamislepingu artikleid 81–86 ja nende rakendus- sätteid vastavalt käesoleva määruse artiklitele 176 ja 177 kõikide asutamislepingu artikli 81 lõikes 1 ja artiklis 82 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuste suhtes, mis on seotud käesoleva määrusega hõlmatud toodete tootmise või nendega kauplemisega.”

26) Artikkel 180 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 180

Asutamislepingu artiklite 87, 88 ja 89 kohaldamine

Artiklis 1 osutatud toodete tootmise ja nendega kauplemise suhtes kohaldatakse asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89.

Asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 ei kohaldata makse- tele, mida liikmesriigid teevad kooskõlas käesoleva määrusega käesoleva määruse artiklite 44–48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga, 104, 105, 182 ja 182a, II osa I jaotise III peatüki IVa jao III alajao ning II osa I jaotise IV peatüki IVb jao alusel. Siiski, artikli 103n lõike 4 suhtes ei kohaldata vaid asutamislepingu artiklit 88.”

27) IV osa II peatükki lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 182a

Riiklik abi veini destilleerimiseks erakorraliste olukordade puhul

1. Alates 1. augustist 2012 võivad liikmesriigid anda põhjendatud erakorralises olukorras veinitootjatele riiklikku abi vabatahtlikuks või kohustuslikuks veini destilleerimiseks.

2. Lõikes 1 osutatud abi on proportsionaalne ja võimaldab lahendada kriisiolukorra.

3. Liikmesriigil aasta jooksul kasutada olev abisumma sellise abi andmiseks ei ületa 15 % kõnealusel aastal liikmesriigil kasutada olevast üldsummast, mis on kindlaks määratud Xb lisas.

4. Liikmesriigid, kes soovivad kasutada lõikes 1 osutatud abi, esitavad komisjonile selle kohta teatise koos nõuetekohase põhjendusega. Komisjon otsustab, kas meede kiidetakse heaks ja kas abi tohib anda.

5. Lõikes 1 osutatud destilleerimise käigus saadud alkoholi kasutatakse üksnes tööstuslikult või energia saamiseks, et vältida konkurentsi moonutamist.

6. Komisjon võib võtta vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.”

28) Artiklile 184 lisatakse järgmised punktid:

„7) Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2011 aruande artiklis 103p osutatud veinisektori müügiarendusmeetmete rakendamise kohta;

8) 2012. aasta lõpuks aruande veinisektori kohta, võttes eelkõige arvesse reformi läbiviimisel saadud kogemusi.”

29) Lisatakse järgmised artiklid:

„Artikkel 185a

Istandusregister ja tootmisvõimsuse ülevaade

1. Liikmesriigid peavad istandusregistrit, mis sisaldab ajakohast teavet tootmisvõimsuse kohta.

2. Lõikes 1 sätestatud kohustust ei kohaldata liikmesriikide suhtes, kus kogu viinapuude kasvuala, kuhu on istutatud artikli 120a lõike 2 kohaselt liigitatavad veiniviinamarjasordid, ei ole suurem kui 500 hektarit.

3. Liikmesriigid, kes toetavad vastavalt artiklile 103q oma toetusprogrammide raames meetet „viinamarjaistanduste ümberkorraldamine ja muutmine”, esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks istandusregistril põhineva tootmisvõimsuse ajakohastatud ülevaate.

4. Komisjon võtab vastu üksikasjalikud eeskirjad istandusregistri ja tootmisvõimsuse ülevaate kohta, eelkõige seoses nende kasutamisega tootmisvõimsuse järelevalveks ja kontrolliks ning alade mõõtmiseks.

Pärast 1. jaanuari 2016 võib komisjon otsustada, et lõikeid 1–3 ei kohaldata enam.

Artikkel 185b

Veinisektori kohustuslikud deklaratsioonid

1. Veiniviinamarjade ning viinamarjavirde ja veini tootjad deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal aastal viimasest saagist toodetud kogused.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et veiniviinamarjade hulgi-kauplejad deklareeriks igal aastal viimasest saagist turustatud kogused.

3. Viinamarjavirde ja veini tootjad ning hulgikauplejad, kes ei ole jaemüüjad, deklareerivad pädevatele riiklikele ametiasutustele igal aastal oma kas selle aasta saagist või eelmiste aastate saakidest saadud viinamarjavirde ja veini varud. Kolmandatest riikidest imporditud viinamarjavirde- ja veinikogused teatatakse eraldi.

4. Komisjon võib võtta vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad, mis võivad hõlmata eelkõige eeskirju karistuste kohta, mida kohaldatakse teavitamisnõuete täitmata jätmisel.

Artikkel 185c

Veinisektori saatedokumendid ja register

1. Veinisektori tooteid võib ühenduses ringlusse lubada ainult koos ametlikult kinnitatud saatedokumentidega.

2. Füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, kes valdavad seoses oma ettevõtlustegevusega veinisektori tooteid, eriti tootjad, villijad ja töötlejad, samuti komisjoni poolt kindlaks määratavad hulgikauplejad, peavad kõnealuste toodete kohta kauba sissetulemise ja väljaminemise registreid.

3. Komisjon võib võtta vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad.

Artikkel 185d

Vastutavate riiklike ametiasutuste määramine seoses veinisektoriga

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse muude selliste sätete kohaldamist, mis käsitlevad pädevate riiklike ametiasutuste kindlaksmääramist, nimetavad liikmesriigid ühe või mitu asutust, kes vastutavad selle eest, et oleks tagatud ühenduse veinisektori eeskirjade täitmine. Eelkõige nimetavad liikmesriigid laborid, mis on volitatud tegema ametlikke analüüse veinisektoris. Määratud laborid vastavad standardis ISO/IEC 17025 sätestatud katselaboritele esitatavatele üldnõuetele.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile lõikes 1 osutatud asutuste ja laborite nimed ja aadressid. Komisjon avalikustab selle teabe artikli 195 lõikes 1 osutatud komitee abita.”

„Artikkel 188a

Aruandlus ja hindamine veinisektoris

1. Seoses artiklis 85a osutatud, pärast 31. augustit 1998 istutusõigusega rajatud istandustega teavitavad liikmesriigid iga aasta 1. märtsiks komisjoni pärast 31. augustit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusaladest ning ka kõnealuse artikli lõike 1 kohaselt välja juuritud aladest.

2. Seoses artiklis 85b osutatud, enne 1. septembrit 1998 istutusõigusega rajatud istanduste kohustusliku seadustamisega teavitavad liikmesriigid iga vastava aasta 1. märtsiks komisjoni:

- a) enne 1. septembrit 1998 ilma vastava istutusõigusega rajatud viinamarjakasvatusaladest;
- b) kõnealuse artikli lõike 1 kohaselt seadustatud aladest, kõnealuse lõikega ette nähtud tasudest ning kõnealuse artikli lõikega 2 ette nähtud piirkondlike istutusõiguste keskmisest väärtusest.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni esimest korda 1. märtsiks 2010 aladest, kus viinapuud on artikli 85b lõike 4 esimese lõigu kohaselt välja juuritud.

Artikli 85g lõikega 1 ette nähtud uute istanduste rajamise ajutise keelu lõppemine 31. detsembril 2015 ei mõjuta käesolevas lõigus sätestatud kohustusi.

3. Seoses II osa I jaotise III peatüki IVa jao II alajaos sätestatud väljajuurimiskava raames esitavate toetusetaotlustega teavitavad liikmesriigid iga aasta 1. märtsiks komisjoni vastuvõetud taotlustest piirkondade ja saagivahemike lõikes ning väljamakstud väljajuurimistasu kogusummast piirkonniti.

Liikmesriigid teatavad iga aasta 1. detsembriks komisjonile eelmise veiniaasta kohta:

- a) alad, kus viinapuud on välja juuritud, piirkondade ja saagivahemike lõikes;
- b) väljamakstud väljajuurimistasu kogusumma piirkonniti.

4. Seoses artikli 85u kohaste eranditega, mis käsitlevad väljajuurimiskavas osalemise sobivust, teavitab liikmesriik, kes otsustab kasutada kõnealuse artikli lõigetes 4–6 sätestatud võimalust, seoses rakendatava väljajuurimisega iga aasta 1. augustiks komisjoni:

a) abikõlbmatuks tunnistatud aladest;

b) abikõlbmatuks tunnistamise põhjendustest vastavalt artikli 85u lõigetele 4 ja 5.

5. Liikmesriigid esitavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks ja esimest korda 1. märtsiks 2010 aruande II osa I jaotise IV peatüki IVb jaos osutatud toetusprogrammidega ette nähtud meetmete rakendamise kohta eelmisel eelarveaastal.

Kõnealustes aruannetes loetletakse ja kirjeldatakse meetmeid, milleks anti toetusprogrammide alusel ühenduse toetust, ning eelkõige sisaldavad need üksikasju artiklis 103p osutatud müügiendustusmeetmete rakendamise kohta.

6. Liikmesriigid esitavad komisjonile 1. märtsiks 2011 ja teist korda 1. märtsiks 2014 hinnangu toetusprogrammide kulude ja kasude kohta ning ka arvamuse, kuidas nende tõhusust suurendada.

7. Komisjon võtab vastu käesoleva artikli kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad."

31) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 190a

Veinisektori vahendite ümberpaigutamine maaelu arengusse

1. Lõikes 2 kehtestatud summad, mis põhinevad ajaloolistel kulutustel ja olid määruse (EÜ) nr 1493/1999 kohaselt ette nähtud sekkumismeetmeteks põllumajandusturgude reguleerimiseks, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktis b, eraldatakse ühenduse täiendavate vahenditena määruse (EÜ) nr 1698/2005 alusel rahastatavate maaelu arengu programmide kohastele veinipiirkonna meetmetele.

2. Nimetatud kalendriaastatele eraldatakse järgmised summad:

— 2009: 40 660 000 eurot;

— 2010: 82 110 000 eurot;

— alates 2011. aastast: 122 610 000 eurot.

3. Lõikes 2 ette nähtud summad jaotatakse liikmesriikide vahel vastavalt Xc lisale."

32) Artiklile 194 lisatakse järgmine lõik:

„Komisjon võib kindlaks määrata ka eeskirjad veinisektori alade mõõtmise kohta, millega tagatakse käesoleva määrusega ette nähtud ühenduse sätete ühtne kohaldamine. Kõnealused eeskirjad võivad seonduda eelkõige kontrollidega ja eeskirjadega, millega reguleeritakse konkreetset finantsmenetlust kontrollide parandamiseks."

33) VI osasse lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 194a

Kooskõla ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga

Käesoleva määruse rakendamiseks veinisektoris tagavad liikmesriigid, et aladega seotud ning artikli 194 esimeses ja kolmandas lõigus osutatud haldus- ja kontrollimeetmed on järgmiste üksikasjade osas kooskõlas ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga (IACS):

a) elektrooniline andmebaas;

b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 20 lõikes 1 osutatud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteem;

c) halduskontrollid.

Need menetlused võimaldavad probleemide ja konfliktideta koostööd ja andmevahetust ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga."

34) Artiklit 195 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Komisjoni abistab põllumajandusturgude ühise korralduse komitee (edaspidi „korralduskomitee”).“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Komisjoni abistab ka regulatiivkomitee.

4. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Tähtjaks otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõike 6 tähenduses kehtestatakse kolm kuud."

35) Artikkel 196 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 196

Korralduskomitee töökorraldus

Artikli 195 lõikes 1 osutatud korralduskomitee koosolekute korraldamisel võetakse eelkõige arvesse korralduskomitee vastutusala ulatust, käsitletavate küsimuste eripära ja vajadust kaasata asjakohaseid eksperte.”

36) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 203b

Üleminekueeskirjad veinisektoris

Komisjon võib võtta meetmeid, et hõlbustada üleminekut määrustes (EÜ) nr 1493/1999 ja (EÜ) nr 479/2008 sätestatud korralt käesoleva määrusega kehtestatud korrale.”

37) Lisasid muudetakse järgmiselt:

- a) III lissasse lisatakse IIIa osa, mille tekst on esitatud käesoleva määruse I lissas;
- b) lisatakse Xb, Xc, Xd ja Xe lisa, mille tekst on esitatud käesoleva määruse II lissas;
- c) lisatakse XIb lisa, mille tekst on esitatud käesoleva määruse III lissas;
- d) lisatakse XVa ja XVb lisa, mille tekst on esitatud käesoleva määruse IV lissas;
- e) XXII lisale lisatakse punkt 47, mille tekst on esitatud käesoleva määruse V lissas.

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 1184/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 1184/2006 artikkel 1 asendatakse järgmisega:

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 25. mai 2009

„Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad, mida kohaldatakse seoses asutamislepingu artiklite 81–86 ja artikli 88 teatavate sätete kohaldatavusega asutamislepingu I lissas loetletud toodete tootmise või nendega kauplemise suhtes, välja arvatud nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus)) (*) hõlmatud tooted.

(*) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.”

Artikkel 3

Kehtetuks tunnistamine ja kohaldamise ajutine jätkamine

1 Määrus (EÜ) nr 479/2008 tunnistatakse kehtetuks, võttes arvesse lõiget 2.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena määrusele (EÜ) nr 1234/2007 ja neid loetakse vastavalt kõnealuse määruse XXII lissas esitatud vastavustabelile.

2. Määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 128 lõiget 3 kohaldatakse jätkuvalt meetmete suhtes kõnealuses lõikes sätestatud tingimuste kohaselt.

Artikkel 4

Jõustumine

Käeolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. augustist 2009.

Nõukogu nimel

eesistuja

J. ŠEBESTA

I LISA

„IIIa osa: Veinisektorit käsitlevad mõisted

Viinapuudega seonduvad mõisted

1. „Väljajuurimine” – viinapuujuurte täielik kõrvaldamine viinapuid täis istutatud alalt.
2. „Istutamine” – poogitud või pookimata viinapuude või viinapuude osade lõplik istutamine viinamarjade tootmiseks või pooktaimede istanduse rajamiseks.
3. „Ümberpookimine” – juba varem poogitud viinapuu pookimine.

Saadusega seonduvad mõisted

4. „Värsked viinamarjad” – viinapuu viljad, mida kasutatakse veini valmistamiseks, küpsed või isegi veidi kuivatatud, mida saab tavalistel veinikeldri meetoditel purustada või pressida ja mis võivad iseeneslikult tekitada alkoholkäärimise.
5. „Värske viinamarjavirre, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel” – saadus:
 - a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, aga mitte üle 15 mahuprotsendi;
 - b) mis on saadud, lisades eranditult artikli 120a lõike 2 kohaselt liigitatavatest veiniviinamarjasortidest saadud käärimata viinamarjavirdele, mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti:
 - i) kas veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkohol, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;
 - ii) või veini puhastamata destilleerimissaadust, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 52 mahuprotsenti, aga mitte üle 80 mahuprotsendi.
6. „Viinamarjamahl” – kääritamata, kuid käärimiskõlblik vedel saadus, mis on:
 - a) kohase töötlemisega muudetud tarbimiskõlblikuks sellisena, nagu see on;
 - b) saadud värsketest viinamarjadest või viinamarjavirdest või lahjendamise teel. Kui mahl on saadud lahjendamise teel, peab see olema saadud kontsentreeritud viinamarjavirde või kontsentreeritud viinamarjamahla lahjendamise teel.

Viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

7. „Kontsentreeritud viinamarjamahl” – karamellimata viinamarjamahl, mis on saadud viinamarjamahla osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi kirjeldataval meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C pole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjamahla lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

8. „Veinise” on:
 - a) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist veini sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk;
 - b) punktis a osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk;
 - c) ladustamise ajal või pärast lubatud töötlemist viinamarjavirret sisaldavatesse anumatesse kogunev jääk või
 - d) punktis c osutatud saaduse filtreerimisel või tsentrifuugimisel saadud jääk.
9. „Viinamarjade pressimisjääd” – värskete viinamarjade kääritatud või kääritamata pressimisjääd.

10. „Viinamarjade pressimisjääkide valmistatud vein” – saadus, mis on saadud:
- vees leotatud töötlemata viinamarjade pressimisjääkide kääritamisel või
 - viinamarjade kääritatud pressimisjääkide leotamisel vees.
11. „Destilleerimiseks kangendatud vein” – saadus:
- mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 18 mahuprotsenti, aga mitte üle 24 mahuprotsendi;
 - mis on saadud üksnes sel viisil, et jääsuhkruisalduseta veinile on lisatud veini puhastamata destilleerimissaadust, mille suurim tegelik alkoholisisaldus on 86 mahuprotsenti, või
 - mille suurim lenduvate hapete sisaldus äädikhappes väljendatuna on 1,5 grammi liitri kohta.
12. „Kuvee” on:
- viinamarjavirre;
 - vein või
 - viinamarjavirrete ja/või eri omadustega veinide segu, mis on mõeldud teatavat liiki vahuveinide valmistamiseks.

Alkoholisisaldusega seonduvad mõisted

13. „Tegelik alkoholisisaldus mahuprotsentides” – 100 mahuühikus saaduses sisalduv puhta alkoholi mahuühikute hulk temperatuuril 20 °C.
14. „Potentsiaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides” – puhta alkoholi mahuühikute hulk, mille võib tekitada 100 ühikus saaduses sisalduvate suhkrute täielik käärimine temperatuuril 20 °C.
15. „Üldalkoholisisaldus mahuprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.
16. „Naturaalne alkoholisisaldus mahuprotsentides” – saaduse üldalkoholisisaldus mahuprotsentides enne võimalikku rikastamist.
17. „Tegelik alkoholisisaldus massiprotsentides” – 100 kg saaduses sisalduva puhta alkoholi kilogrammide arv.
18. „Potentsiaalne alkoholisisaldus massiprotsentides” – puhta alkoholi kogus kilogrammides, mida on võimalik saada 100 kilogrammis saaduses leiduvate suhkrute täielikul käärimisel.
19. „Üldalkoholisisaldus massiprotsentides” – tegeliku ja potentsiaalse alkoholisisalduse summa.”
-

II LISA

„Xb LISA

TOETUSPROGRAMMIDE EELARVE (OSUTATUD ARTIKLI 103N LÕIKES 1)

tuhandetes eurodes

Eelarveaasta	2009	2010	2011	2012	2013	Alates 2014. aastast
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT (*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 VIII lisas Itaalia kohta esitatud riiklike ülemmäärasid aastateks 2008, 2009 ja 2010 vähendatakse 20 miljoni euro võrra ning need summad on lisatud Itaalia toetusprogrammide eelarve summadele vastavalt tabelis esitatud eelarveaastatele 2009, 2010 ja 2011.

Xc LISA

EELARVES MAAELU ARENDAMISEKS ERALDATUD VAHENDID (OSUTATUD ARTIKLI 190A LÕIKES 3)

Eelarveaasta	tuhandetes eurodes		
	2009	2010	Alates 2011. aastast
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

Xd LISA

VÄLJAJUURIMISKAVA EELARVE

Artikli 85s lõikes 3 osutatud väljajuurimiskavale eraldatud eelarve on järgmine:

- a) veiniaastaks 2008/2009 (2009. eelarveaasta): 464 000 000 eurot;
 - b) veiniaastaks 2009/2010 (2010. eelarveaasta): 334 000 000 eurot;
 - c) veiniaastaks 2010/2011 (2011. eelarveaasta): 276 000 000 eurot.
-

Xe LISA

**ALAD, MILLE LIIKMESRIIGID VÕIVAD TUNNISTADA VÄLJAJUURIMISKAVA JAOKS ABIKÕLBMATUKS
(OSUTATUD ARTIKLI 85U LÕIGETES 1, 2 JA 5)**

Liikmesriik	<i>hektarites</i>	
	Viinapuude kasvuala üldpindala	Artikli 85u lõikes 5 osutatud alad
BG	135 760	4 073
CZ	19 081	572
DE	102 432	3 073
EL	69 907	2 097
ES	1 099 765	32 993
FR	879 859	26 396
IT	730 439	21 913
CY	15 023	451
LU	1 299	39
HU	85 260	2 558
MT	910	27
AT	50 681	1 520
PT	238 831	7 165
RO	178 101	5 343
SI	16 704	501
SK	21 531	646"

III LISA

„XIb LISA

VIINAMARJASAADUSTE KATEGOORIAD

1. Vein

Vein on ainult värske purustatud või purustamata viinamarjade või viinamarjavirde täielikul või osalisel käärimisel saadud saadus.

Veini:

- a) tegelik alkoholisisaldus on pärast XVa lisa punktis B nimetatud menetluse läbimist või ilma selleta vähemalt 8,5 mahuprotsenti, kui vein on saadud ainult käesoleva lisa liites osutatud viinamarjakasvatusevõõndites A ja B korjatud viinamarjadest, ja vähemalt 9 mahuprotsenti teistest viinamarjakasvatusevõõnditest korjatud viinamarjade puhul;
- b) tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 4,5 mahuprotsenti. Seda erandina muidu kehtivast minimaalsest alkoholisisaldusest, kui veinil on kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis, olgu see valmistatud XVa lisa punktis B täpsustatud menetlusel või mitte;
- c) üldalkoholisisaldus ei ületa 15 mahuprotsenti. Erandina:
 - võib teatavatel ühenduse viinamarjakasvatusepiirkonda kuuluvatel viinamarjakasvatusaladel (otsustab komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele) pärinevate ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir ulatuda 20 mahuprotsendini,
 - võib teatavate kaitstud päritolunimetusega ja rikastamiseta toodetud veinide üldalkoholisisalduse ülempiir olla suurem kui 15 mahuprotsenti;
- d) üldhappesisaldus vastavalt eranditele, mille komisjon võib vastu võtta vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele, on viinhappes väljendatuna vähemalt 3,5 grammi liitri kohta või 46,6 milliekvivalenti liitri kohta.

„Retsina” on lauavein, mis on valmistatud üksnes Kreeka territooriumil süüria männi vaiguga töödeldud viinamarjavirdest. Süüria männi vaigu kasutamine on lubatud ainult „Retsina” veini saamiseks Kreekas kohaldatavate sätete kohaselt.

Erandina punktist b kuuluvad „Tokaji eszencia” ja „Tokajská esencia” veinide hulka.

2. Kääriv toorvein

Kääriv toorvein on saadus, mille alkoholikäärimine ei ole veel lõppenud ja mis ei ole veel settest eraldatud.

3. Liköörvein

Liköörvein on saadus:

- a) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti, aga mitte üle 22 mahuprotsendi;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 17,5 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad päritolunimetuse või geograafilise tähisega liköörveinid, mis sisalduvad vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni koostatud loetelus;
- c) mis on saadud:
 - käärivast viinamarjavirdest;
 - veinist;
 - eespool nimetatud saaduste segust või
 - viinamarjavirdest või selle segust veiniga, kui on tegu kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinidega, mille komisjon määrab kindlaks vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele;

d) mille esialgne naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 12 mahuprotsenti, välja arvatud teatavad kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinid, mis sisalduvad vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni koostatud loetelus;

e) millele on lisatud:

i) üksikult või seguna:

— veinist saadud neutraalset alkoholi, sealhulgas kuivatatud viinamarjade destilleerimisel saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 96 mahuprotsenti;

— veini või kuivatatud viinamarjade destillaati, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;

ii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:

— kontsentreeritud viinamarjavirret;

— ühe punkti e alapunktis i osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu;

f) millele erandina punktist e on lisatud (kui tegu on teatavate kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega liköörveinidega, mis sisalduvad vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni koostatud loetelus):

i) punkti e alapunktis i loetletud saadusi üksikult või seguna või

ii) üht või mitut järgmistest saadustest:

— veinialkoholi või kuivatatud viinamarjadest saadud alkoholi, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 95 ega üle 96 mahuprotsendi;

— veinist või pressitud viinamarjajääkidest destilleeritud kangeid alkohoolseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 ega üle 86 mahuprotsendi;

— kuivatatud viinamarjadest destilleeritud kangeid alkohoolseid jooke, mille tegelik alkoholisisaldus ei ole alla 52 mahuprotsendi ega üle 94,5 mahuprotsendi, ja

iii) vajaduse korral ühte või mitut järgmist saadust:

— kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirret;

— otsesel kuumutamisel saadud kontsentreeritud viinamarjavirret, mis vastab, välja arvatud nimetatud menetluse puhul, kontsentreeritud viinamarjavirde määratlusele;

— kontsentreeritud viinamarjavirret;

— ühe punkti f alapunktis ii osutatud saaduse ja punkti c esimeses ja neljandas taandes osutatud viinamarjavirde segu.

4. Vahuvein

Vahuvein on saadus:

a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:

— värsked viinamarjad;

— viinamarjavirre või

— vein;

- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari ja
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 8,5 mahuprotsenti.

5. Kvaliteetvahuvein

Kvaliteetvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud järgmiste saaduste esimesel või teisel alkoholkäärimisel:

- värsked viinamarjad;
- viinamarjavirre või
- vein;

- b) mille mahuti avamisel vabaneb ainult käärimisel tekkinud süsinikdioksiid;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3,5 baari ja
- d) mille valmistamiseks mõeldud kuveede üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti.

6. Aromaatne kvaliteetvahuvein

Aromaatne kvaliteetvahuvein on kvaliteetvahuvein:

- a) mis on saadud üksnes nii, et kuvee komponentidena kasutatakse vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni koostatud loetelus sisalduvatest konkreetsetest viinamarjasortidest pärit viinamarjavirret või käärivat viinamarjavirret. Aromaatset kvaliteetvahuveinid, mida traditsiooniliselt toodetakse, kasutades kuvee komponendiks olevaid veine, määrab kindlaks komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele;
- b) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari;
- c) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 6 mahuprotsenti ja
- d) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 10 mahuprotsenti.

Muid täiendavaid omadusi või tootmistingimusi ja ringlust käsitlevad konkreetset eeskirjad võtab vastu komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele.

7. Gaseeritud vahuvein

Gaseeritud vahuvein on saadus:

- a) mis on saadud ilma kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähiseta veinist;
- b) mille mahuti avamisel vabaneb süsinikdioksiid, mis on tervikuna või osaliselt saadud selle gaasi lisamisega, ja
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 3 baari.

8. Poolvahuvein

Poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist, mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 9 mahuprotsenti;

- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on sisalduva sisetekkelise süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari, ja
- d) mis pannakse 60liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

9. Gaseeritud poolvahuvein

Gaseeritud poolvahuvein on saadus:

- a) mis on saadud veinist;
- b) mille tegelik alkoholisisaldus on vähemalt 7 mahuprotsenti ja üldalkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti;
- c) mille ülerõhk suletud mahutis temperatuuril 20 °C on täielikult või osaliselt lisatud süsinikdioksiidi tõttu vähemalt 1 baar, kuid mitte üle 2,5 baari, ja
- d) mis pannakse 60liitristesse või väiksematesse mahutitesse.

10. Viinamarjavirre

Viinamarjavirre on värsketest viinamarjadest loomulikult või füüsilisel töötlemisel saadud vedel saadus. Viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei ületa 1 mahuprotsenti.

11. Osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kääriv viinamarjavirre on viinamarjavirde kääritamise saadus, mille tegelik alkoholisisaldus on üle 1 mahuprotsendi, aga alla kolme viiendiku selle üldalkoholisisaldusest.

12. Kuivatatud viinamarjadest saadud osaliselt kääritatud viinamarjavirre

Kuivatatud viinamarjadest saadud kääriv viinamarjavirre on kuivatatud viinamarjadest saadud viinamarjavirde osalise kääritamise saadus, mille üldsuhkrusisaldus on enne käärimist vähemalt 272 grammi liitri kohta ning mille naturaalne ja tegelik alkoholisisaldus ei tohi olla alla 8 mahuprotsendi. Samas ei loeta kuivatatud viinamarjadest saadud käärivaks viinamarjavirdeks teatavaid veine, mille komisjon määrab kindlaks vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele ja mis vastavad eespool nimetatud nõuetele.

13. Kontsentreeritud viinamarjavirre

Kontsentreeritud viinamarjavirre on karamellimata viinamarjavirre, mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikliga 120g ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 50,9 %.

Kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 %.

14. Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirre on vedel karamellimata saadus:

- a) mis on saadud viinamarjavirde osalise veetustamise teel, mis toimub mis tahes lubatud meetodil, välja arvatud otsese kuumuse abil, ja nii, et edaspidi artikliga 120g ette nähtud meetodil kasutatava refraktomeetri näit temperatuuril 20 °C ei ole alla 61,7 %;
- b) mis on läbinud lubatud töötamise hapetustamiseks ja koostisosade (v.a suhkrud) kõrvaldamiseks;
- c) millel on järgmised omadused:
 - pH-tase ei ole 25 Brix juures üle 5;
 - optiline tihedus 425 nm juures 1 cm paksusel ei ületa 25 Brix juures kontsentreeritud viinamarjavirre puhul 0,100;
 - sahharoosisisaldus ei ole kindlaksmääratava analüüsimeetodiga tähteldav;

- Folin-Ciocalteu indeks ei ületa 25 Brix juures 6,00;
- tiitritav happesus ei ületa 15 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
- vääveldioksiidisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
- katioonide kogusisaldus ei ületa 8 milliekvivalenti üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
- elektrijuhtivus ei ületa 25 Brix ja 20 °C juures 120 µS/cm;
- hüdroksümetüülfurfuraali sisaldus ei ületa 25 milligrammi üldsuhkrusisalduse kilogrammi kohta;
- mesoinositooli olemasolu.

Puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lubatud tegelik alkoholisisaldus ei tohi ületada 1 mahuprotsenti.

15. Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein

Kuivatatud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on toodetud rikastamiseta, osaliseks veetustamiseks päikese kätte või varju jäetud viinamarjadest;
- b) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 9 mahuprotsenti ja
- c) mille naturaalne alkoholisisaldus on vähemalt 16 mahuprotsenti (või mille suhkrusisaldus on vähemalt 272 grammi liitri kohta).

16. Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein

Üleküpsenud viinamarjadest valmistatud vein on saadus:

- a) mis on toodetud rikastamiseta;
- b) mille naturaalne alkoholisisaldus on suurem kui 15 mahuprotsenti ja
- c) mille üldalkoholisisaldus on vähemalt 15 mahuprotsenti ja tegelik alkoholisisaldus vähemalt 12 mahuprotsenti.

Liikmesriigid võivad kehtestada selle toote laagerdumistähtaja.

17. Veiniäädikas

Veiniäädikas on äädikas:

- a) mis on saadud eranditult veini äädikhappelist käärimisel ja
- b) mille üldhappesus äädikhappes väljendatuna on vähemalt 60 grammi liitri kohta.

Xlb lisa liide

Viinamarjakasvatustööndid

Viinamarjakasvatustööndid on järgmised:

1. Viinamarjakasvatustööndisse A kuuluvad:

- a) Saksamaal: muud kui punkti 2 alapunkti a alla kuuluvad viinapuude kasvualad;
- b) Luksemburgis: Luksemburgi viinamarjakasvatustöönd;
- c) Belgias, Taanis, Iirimaa, Madalmaades, Poolas, Rootsis ja Ühendkuningriigis: nende riikide viinamarjakasvatustööndid;
- d) Tšehhi Vabariigis: Čechy viinamarjakasvatustöönd.

2. Viinamarjakasvatustööndisse B kuuluvad:

- a) Saksamaal Badeni määratletud piirkonnas viinapuude kasvualad;
- b) Prantsusmaal käesolevas lisas nimetatud departemangude ja järgmiste departemangude viinapuude kasvualad:
 - Alsace'is: Bas-Rhin, Haut-Rhin;
 - Lorraine'is: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle, Vosges;
 - Champagne'is: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne, Seine-et-Marne;
 - Jura's: Ain, Doubs, Jura, Haute-Saône;
 - Savoies: Savoie, Haute-Savoie, Isère (Chapareillani kommuun);
 - Val de Loire'is: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée, Vienne ja Nièvre'i departemangu Cosne-sur-Loire'i ringkonna viinapuude kasvualad;
- c) Austrias Austria viinamarjakasvatustöönd;
- d) Tšehhi Vabariigis Morava viinamarjakasvatustöönd ja viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud lõike 1 punktiga d;
- e) Slovakkias viinapuude kasvualad järgmistes piirkondades: Malokarpatská vinohradnícka oblasť, Južnoslovenská vinohradnícka oblasť, Nitrianska vinohradnícka oblasť, Stredoslovenská vinohradnícka oblasť ja Východoslovenská vinohradnícka oblasť ning viinamarjakasvatustööndid, mis ei ole hõlmatud lõike 3 punktiga f;
- f) Sloveenias järgmiste piirkondade viinapuude kasvualad:
 - Podravje piirkonnas: Štajerska Slovenija, Prekmurje;
 - Posavje piirkonnas: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina ning viinapuude kasvualad, mis ei ole hõlmatud lõike 4 punktiga d;
- g) Rumeenias Podișul Transilvaniei piirkond.

3. Viinamarjakasvatustüüpide C I kuuluvad:

- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
- järgmistes departemangudes: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (välja arvatud Chapareillani kommuun), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (välja arvatud Cosne-sur-Loire'i ringkond), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne, Yonne,
 - Drôme'i departemangu Valence'i ja Die ringkondades (välja arvatud Dieulefit', Lorioli, Marsanne'i ja Montélimari kanton),
 - Ardèche'i departemangu Tournoni ringkonnas ja Antraigues', Burzet', Coucouroni, Montpezat-sous-Bauzoni, Privas', Saint-Etienne de Lugdare'i, Saint-Pierreville'i, Valgorge'i ning la Voulte-sur-Rhône'i kantonites;
- b) Itaalias Valle d'Aosta piirkonna viinamarjakasvatusalad ja Sondrio, Bolzano, Trento ja Belluno provintid;
- c) Hispaanias A Coruña, Astuuria, Kantaabria, Guipúzcoa ja Biskaia provintsi viinapuude kasvatusalad;
- d) Portugalis Norte piirkonna see osa, mis vastab määratletud viinamarjakasvatustüüpidele Vinho Verde, ja Região vitícola da Extremadura viinamarjakasvatustüüpidele omavalitsustüksused Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras, viimasest välja arvatud Freguesias da Carvoeira e Dois Portos;
- e) Ungaris kõik viinamarjakasvatusalad;
- f) Slovakkias viinapuude kasvatusalad piirkonnas Tokajská Vinohradnícka oblasť;
- g) Rumeenias lõike 2 punktis g või lõike 4 punktis f nimetatud viinamarjakasvatusalad.

4. Viinamarjakasvatustüüpide C II kuuluvad:

- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
- järgmistes departemangudes: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (välja arvatud Olette'i ja Arles-sur-Techi kanton), Vaucluse;
 - Var'i departemangu selles osas, mis piirneb lõunas Evenos', Le Beausset', Solliès-Toucas', Cuers'i, Puget-Ville'i, Collobrières'i, La Garde-Freinet', Plan-de-la-Touri ja Sainte-Maxime'i kommuunidega;
 - Drôme'i departemangu Nyons'i ringkonnas ja Loriol-sur-Drôme'i kantonis;
 - Ardèche'i departemangu lõike 3 punktis a loetlemata osades;
- b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Abruzzo, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguuria, Lombardia (välja arvatud Sondrio provintid), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria, Veneto (välja arvatud Belluno provintid), sealhulgas nende piirkondade saared, nagu Elba ja muud Toscana saarestiku saared, Ponziene saared, Capri ja Ischia;
- c) Hispaanias järgmistes provintside viinamarjakasvatusalad:
- Lugo, Ourense, Pontevedra;
 - Ávila (välja arvatud kohalikud haldusüksused, mis kuuluvad Cebrerose määratletud veinialasse (*comarca'sse*)), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid, Zamora;
 - La Rioja;
 - Álava;
 - Navarra;
 - Huesca;
 - Barcelona, Girona, Lleida;

- Zaragoza provintsi Ebro jõest põhja pool asuvas osas;
 - Tarragona provintsi kohalikes haldusüksustes, mis kuuluvad Penedési päritolunimetuse piirkonda;
 - Tarragona provintsi selles osas, mis kuulub Conca de Barberá määratletud veinialasse (*comarca*’sse);
- d) Sloveenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Brda või Goriška Brda, Vipavska dolina või Vipava, Kras ja Slovenska Istra;
- e) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район), Rozova Dolina (Розова долина);
- f) Rumeenias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării, lõunapoolne viinamarjakasvatustpiirkond, sealhulgas liivatasandikud ja muud soodsad piirkonnad.
5. Viinamarjakasvatustvööndisse C III a kuuluvad:
- a) Kreekas viinamarjakasvatusalad järgmistes noomides: Flórina, Imathía, Kilkís, Grevená, Lárissa, Ioánnina, Lefkáda, Ahhaia, Messeeniá, Arkaadia, Korinthía, Irákleio, Chaniá, Réthymnon, Sámos, Lasíthion ja Thíra (Santorini) saar;
 - b) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis asuvad kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
 - c) Bulgaarias viinamarjakasvatusalad, mis ei ole hõlmatud lõike 4 punktiga e.
6. Viinamarjakasvatustvööndisse C III b kuuluvad:
- a) Prantsusmaal viinamarjakasvatusalad
 - Korsika departemangudes;
 - Var’i departemangu selles osas, mis asub mere ja järgmiste samasse vööndisse kuuluvate kommuunide vahel: Évenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, La Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime (nimetatud kommuunid kaasa arvatud);
 - Pyrénées-Orientales’i departemangu Olette’i ja Arles-sur-Techi kantonis;
 - b) Itaalias viinamarjakasvatusalad järgmistes piirkondades: Calabria, Basilicata, Apuulia, Sardiinia ja Sitsiilia, kaasa arvatud nendesse piirkondadesse kuuluvad saared, nagu Pantelleria saar ning Lipari, Egadi ja Pelagie saared;
 - c) Kreekas lõike 5 punktis a nimetamata viinamarjakasvatusalad;
 - d) Hispaanias lõike 3 punktis c või lõike 4 punktis c nimetamata viinamarjakasvatusalad;
 - e) Portugalis lõike 3 punktis d nimetamata viinamarjakasvatusalad;
 - f) Küprosel viinamarjakasvatusalad, mis ei asu kõrgemal kui 600 meetrit üle merepinna;
 - g) Malta viinamarjakasvatusalad.
7. Käesolevas lisas osutatud haldusüksuste territooriumid on piiritletud 15. detsembril 1981 kehtinud riigisiseste sätete alusel, Hispaania osas 1. märtsil 1986 kehtinud riigisiseste sätete alusel ja Portugali osas 1. märtsil 1998 kehtinud riigisiseste sätete alusel.”
-

IV LISA

„XVa LISA

RIKASTAMINE, HAPESTAMINE JA HAPETUSTAMINE TEATAVATES VIINAMARJAKASVATUSVÖÖNDITES**A. Rikastamise piirmäärad**

1. Kui ilmastikutingimused Xlb lisa liites osutatud teatavates ühenduse viinamarjakasvatustööndites seda nõuavad, võivad asjaomased liikmesriigid lubada artikli 120a lõike 2 kohaselt liigitatavatest viinamarjasortidest saadud värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriiva viinamarjavirde, kääriiva toorveini ja veini naturaalse alkoholisisalduse suurendamist mahuprotsentides.
2. Naturaalse alkoholisisalduse tõusu mahuprotsentides võib saavutada punktis B osutatud veinivalmistustavade abil ja see ei tohi ületada:
 - a) 3 mahuprotsenti Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis A;
 - b) 2 mahuprotsenti Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis B;
 - c) 1,5 mahuprotsenti Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis C.
3. Eriti ebasoodsate ilmastikutingimustega aastatel võivad liikmesriigid taotleda, et lõikes 2 kehtestatud piirmäärasid tõstetaks 0,5 mahuprotsendi võrra. Vastuseks sellisele taotlusele esitab komisjon vastava õigusakti ettepaneku niipea kui võimalik artikli 195 lõikega 1 ette nähtud korralduskomiteele. Komisjon püüab langetada otsuse nelja nädala jooksul alates taotluse esitamisest.

B. Rikastamine

1. Punktis A sätestatud naturaalse alkoholisisalduse mahuprotsendi tõstmine võib toimuda ainult järgmiselt:
 - a) värskete viinamarjade, kääriiva viinamarjavirde ja kääriiva toorveini puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega;
 - b) viinamarjavirde puhul sahharoosi, kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde lisamisega või osalise kontsentreerimise, sealhulgas pöördosmoosi teel;
 - c) veini puhul jahutamisel toimuva osalise kontsentreerimise teel.
2. Lõikes 1 osutatud menetlusi ei tohi koos kasutada, kui vein või viinamarjavirre on rikastatud kontsentreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdega ja artikli 103y alusel on makstud toetust.
3. Sahharoosi lisamine, nagu on sätestatud lõike 1 alapunktides a ja b, võib toimuda ainult kuivisuhkurdamise teel ja üksnes järgmistes viinamarjakasvatusalades:
 - a) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis A;
 - b) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis B;
 - c) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööndis C, välja arvatud Itaalia, Kreeka, Hispaania, Portugali ja Küprose viinamarjaistandustes ning viinamarjaistandustes, mis asuvad Prantsuse departemangudes, mis kuuluvad järgmiste piirkondade apellatsioonikohtute jurisdiktsiooni alla:
 - Aix-en-Provence;
 - Nîmes;
 - Montpellier;
 - Toulouse;
 - Agen;

- Pau;
- Bordeaux;
- Bastia.

Eespool osutatud Prantsuse departemangude puhul võivad riiklikud ametiasutused siiski erandina lubada rikastamist kuivisuhkurdamise teel. Prantsusmaa teavitab selliste lubade andmisest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

4. Kontsestreeritud viinamarjavirde või puhastatud kontsestreeritud viinamarjavirde lisamine ei tohi suurendada purustatud värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriava viinamarjavirde või kääriava toorveini esialgset mahtu üle 11 % Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme A, üle 8 % viinamarjakasvatustaseme B ja üle 6,5 % viinamarjakasvatustaseme C.
5. Viinamarjavirde või veini kontsestreerimine lõikes 1 osutatud protsesside abil:
 - a) ei tohi vähendada nimetatud saaduste esialgset mahtu üle 20 %;
 - b) ei tohi olenemata punktist A.2.c suurendada nimetatud saaduste naturaalsel alkoholisisaldust üle 2 mahuprotsendi.
6. Lõigetes 1 ja 5 osutatud protsessid ei tohi suurendada värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääriava viinamarjavirde, kääriava toorveini või veini üldalkoholisisaldust:
 - a) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme A üle 11,5 mahuprotsendi;
 - b) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme B üle 12 mahuprotsendi;
 - c) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C I üle 12,5 mahuprotsendi;
 - d) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C II üle 13 mahuprotsendi ja
 - e) Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C III üle 13,5 mahuprotsendi.
7. Erandina lõikest 6 võivad liikmesriigid:
 - a) punase veini puhul tõsta lõikes 6 osutatud saaduste üldalkoholisisalduse ülemmäära mahuprotsentides Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme A 12 mahuprotsendini ja viinamarjakasvatustaseme B 12,5 mahuprotsendini;
 - b) tõsta lõikes 6 osutatud saaduste üldalkoholisisaldust päritolunimetusega veinide tootmisel liikmesriigi määratud tasemeni.

C. Hapestamine ja hapetustamine

1. Värskeid viinamarju, viinamarjavirret, kääriavat viinamarjavirret, kääriavat toorveini ja veini võib töödelda järgmiselt:
 - a) hapetustamine Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemetes A, B ja C I;
 - b) hapestamine ja hapetustamine Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustasemetes C I, C II ja C III a, piiramata lõike 7 kohaldamist, või
 - c) hapestamine Xlb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustaseme C III b.
2. Lõikes 1 osutatud saadusi, välja arvatud veini, võib hapestada ainult piirini, mis liitri kohta väljub 1,50 grammina liitri kohta viinhappes väljendatuna või 20 milliekvivalentini.
3. Veine võib hapestada ainult 2,50 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 33,3 milliekvivalentini.

4. Veine võib hapetustada ainult 1 grammini liitri kohta viinhappes väljendatuna või 13,3 milliekvivalentini liitri kohta.
5. Kontsentreerimiseks määratud viinamarjavirret võib hapetustada osaliselt.
6. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid erandlike ilmastikutingimustega aastatel XIb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööandites A ja B lubada lõikes 1 osutatud saaduste hapestamist lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimustel.
7. Ühe ja sama saaduse hapestamine ja rikastamine, välja arvatud vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni otsustatavatel erandjuhtudel, ning hapestamine ja hapetustamine ei ole koos lubatud.

D. Töötlemine

1. Punktides B ja C osutatud menetlused, välja arvatud veini hapestamine ja hapetustamine, on lubatud üksnes siis, kui seda tehakse vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni määratletavatel tingimustel ning samal ajal, kui värsketest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest või käärivast toorveinist tehakse vein või muu artikli 1 lõike 1 punktis 1 osutatud otsetarbimiseks mõeldud jook, välja arvatud vahuvein või gaseeritud vahuvein, ja kui seda tehakse viinamarjakasvatustööandis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
2. Veinide kontsentreerimine toimub samas viinamarjakasvatustööandis, kus kasutatud värsked viinamarjad on korjatud.
3. Veinide hapestamine ja hapetustamine toimub ainult veinivalmistamisettevõttes ja viinamarjakasvatustööandis, kus kõnealuse veini valmistamiseks kasutatud viinamarjad on korjatud.
4. Igast lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud menetlusest teatatakse pädevatele asutustele. Sama nõuet kohaldatakse kontsentreeritud viinamarjavirde, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirde ja sahharoosi koguste suhtes, mida seoses oma ettevõtlustegevusega valdavad füüsilised või juriidilised isikud või isikute rühmad, eelkõige tootjad, villijad, töötledjad ja hulgikauplejad, kelle komisjon on kindlaks määranud vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele, ning seda kohaldatakse samal ajal ja samas kohas kui värskete viinamarjade, viinamarjavirde, kääri- või vaadiveini suhtes. Nende koguste teatamise võib asendada sissekandega kauba saabumise ja varude kasutamise registris.
5. Iga punktis B ja C osutatud menetlus kajastatakse artiklis 185c ette nähtud saatedokumendis, mille alusel need menetlused läbinud tooted ringlusse lubatakse.
6. Neid menetlusi, välja arvatud erandsete ilmastikutingimustega põhjendatud erandjuhtudel, ei tohi kasutada:
 - a) XIb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööandis C pärast 1. jaanuari;
 - b) XIb lisa liites osutatud viinamarjakasvatustööandites A ja B pärast 16. märtsi ja neid menetlusi kasutatakse üksnes saaduste puhul, mis on valmistatud vahetult enne neid kuupäevi korjatud viinamarjasaagist.
7. Olenemata lõikest 6 võib kontsentreerimine jahutamise teel ning hapestamine ja hapetustamine siiski toimuda aasta ringi.

XVb LISA

PIIRANGUD

A. Üldised piirangud

1. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole vee lisamine lubatud, välja arvatud juhul, kui seda nõuab tehniline erivajadus.
2. Lubatud veinivalmistustavade kohaselt ei ole lubatud ka alkoholi lisamine, välja arvatud valmistustavade puhul, mis on seotud piirituse, liköörveini, vahuveinide, destilleerimiseks kangendatud veinide ja poolvahuveini lisamise teel käärimise peatamisega värskete viinamarjavirde saamisega.
3. Destilleerimise tarbeks kangendatud veini võib kasutada ainult destilleerimiseks.

B. Värsked viinamarjad, viinamarjavirre ja viinamarjamahl

1. Värsket viinamarjavirret, milles käärimine on alkoholi lisamisega peatatud, võib kasutada ainult nende toodete valmistamisel, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla. See ei piira liikmesriike kehtestamast oma territooriumil rangemaid sätteid nende toodete valmistamisele, mis ei kuulu CN-koodide 2204 10, 2204 21 ja 2204 29 alla.
2. Viinamarjamahla ja kontsentreeritud viinamarjamahla ei tohi teha veiniks ega veinile lisada. Nende alkoholne käärimine on ühenduse territooriumil keelatud.
3. Lõigete 1 ja 2 sätteid ei kohaldata toodete suhtes, mis on mõeldud Ühendkuningriigis, Iirimaa ja Poolas CN-koodi 2206 00 alla kuuluvate toodete valmistamiseks ja mille liitnimetuse osana võivad liikmesriigid lubada müügitähist „vein“.
4. Kuivatatud viinamarjadest saadud käärivat viinamarjavirret võib turule lubada üksnes liköörveinide valmistamiseks viinamarjakasvatuspriirkondades, kus see kasutusviis oli traditsiooniline 1. jaanuaril 1985, samuti üleküpsenud viinamarjadest veini valmistamiseks.
5. Kui seoses ühenduse rahvusvaheliste kohustustega ei ole nõukogu otsustanud teisiti, ei tohi kolmandatest riikidest pärit värskestest viinamarjadest, viinamarjavirdest, käärivast viinamarjavirdest, kontsentreeritud viinamarjavirdest, puhastatud kontsentreeritud viinamarjavirdest, viinamarjavirdest, mille käärimine on peatatud alkoholi lisamise teel, viinamarjamahlast, kontsentreeritud viinamarjamahlast ja veinist või nimetatud saaduste segudest ühenduse territooriumil Xlb lisas osutatud saadusi valmistada ega neid sellistele saadustele lisada.

C. Veinide segamine

Kui seoses ühenduse rahvusvaheliste kohustustega ei ole nõukogu otsustanud teisiti, on kolmandast riigist pärineva veini segamine ühendusest pärineva veiniga ning kolmandatest riikidest pärinevate veinide omavaheline segamine ühenduse territooriumil keelatud.

D. Kõrvalsaadused

1. Viinamarjade ülepressimine on keelatud. Võttes arvesse kohalikke ja tehnilisi tingimusi, otsustavad liikmesriigid alkoholi miinumkoguse, mida viinamarjade pressimisjäädid ja veinisete pärast pressimist peab sisaldama.

Nendes kõrvalsaadustes sisalduva alkoholikoguse kohta teeb otsuse liikmesriik ning see alkoholikogus peab olema vähemalt 5 % toodetud veini alkoholisisaldusest.

2. Veinisest ega viinamarjade pressimisjäädidest ei tohi valmistada veini ega ühtki teist otsetarbimiseks mõeldud jooki, välja arvatud piiritus, kanged alkoholised joogid ja viinamarjade pressimisjäädidest valmistatud vein (*piquette*). Veini valamine veinisette või viinamarjade pressimisjäädide või pressitud Aszu viinamarjade massi peale on lubatud vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele komisjoni määratletud tingimustel piirkondades, kus seda tava on traditsiooniliselt kasutatud veinide „Tokaji fordítás” ja „Tokaji máslás” tootmisel Ungaris ning veinide „Tokajský fordítás” ja „Tokajský máslás” tootmisel Slovakkias.
3. Veinisette pressimine ja viinamarjade pressimisjäädide taaskäärimine muul kui destilleerimise või viinamarjade pressimisjäädidest veini (*piquette*) valmistamise eesmärgil on keelatud. Veinisette filtreerimist ja tsentrifuugimist ei loeta pressimiseks juhul, kui saadav saadus on hea, algupärase ja müügikõlbliku kvaliteediga.

-
4. Kui asjaomane liikmesriik lubab veini (*piquette*) toota viinamarjade pressimisjäädetest, võib seda kasutada ainult destilleerimiseks või viinamarjakasvataja oma majapidamise tarbeks.
 5. Piiramata liikmesriikide võimalust võtta vastu otsus, millega nõutakse kõrvalsaaduste kõrvaldamist destilleerimise abil, on igal füüsilisel või juriidilisel isikul või isikute rühmal, kelle valduses on kõrvalsaadusi, kohustus need kõrvaldada vastavalt tingimustele, mille määratleb komisjon vastavalt artikli 195 lõikes 4 osutatud menetlusele.”
-

V LISA

„47. Määrus (EÜ) nr 479/2008

Määrus (EÜ) nr 479/2008	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikli 1 lõike 1 punkt l
Artikkel 2	Artikkel 2 ja III lisa IIIa osa
Artikkel 3	Artikkel 103i
Artikkel 4	Artikkel 103j
Artikkel 5	Artikkel 103k
Artikkel 6	Artikkel 103l
Artikkel 7	Artikkel 103m
Artikkel 8	Artikkel 103n
Artikkel 9	Artikkel 103o
Artikkel 10	Artikkel 103p
Artikkel 11	Artikkel 103q
Artikkel 12	Artikkel 103r
Artikkel 13	Artikkel 103s
Artikkel 14	Artikkel 103t
Artikkel 15	Artikkel 103u
Artikkel 16	Artikkel 103v
Artikkel 17	Artikkel 103w
Artikkel 18	Artikkel 103x
Artikkel 19	Artikkel 103y
Artikkel 20	Artikkel 103z
Artikli 21 lõige 1	Artikli 188a lõige 5
Artikli 21 lõike 2 esimene lõik	Artikli 188a lõige 6
Artikli 21 lõike 2 teine lõik	Artikli 184 punkt 5
Artikli 22 esimene lõik ja teise lõigu punktid a–d	Artikkel 103za
Artikli 22 teise lõigu punkt e	Artikli 188a lõige 7
Artikkel 23	Artikkel 190a
Artikkel 24	Artikli 120a lõiked 2–6
Artikli 25 lõige 1	Artikli 120a lõige 1
Artikli 25 lõiked 2, 3 ja 4	Artikkel 113d
Artikkel 26	Artikkel 120b

Määrus (EÜ) nr 479/2008	Käesolev määrus
Artikkel 27	Artikkel 120c
Artikkel 28	Artikkel 120d
Artikkel 29	Artikkel 120e
Artikkel 30	Artikkel 120f
Artikkel 31	Artikkel 120g
Artikkel 32	Artikli 121 kolmas ja neljas lõik
Artikkel 33	Artikkel 118a
Artikkel 34	Artikkel 118b
Artikkel 35	Artikkel 118c
Artikkel 36	Artikkel 118d
Artikkel 37	Artikkel 118e
Artikkel 38	Artikkel 118f
Artikkel 39	Artikkel 118g
Artikkel 40	Artikkel 118h
Artikkel 41	Artikkel 118i
Artikkel 42	Artikkel 118j
Artikkel 43	Artikkel 118k
Artikkel 44	Artikkel 118l
Artikkel 45	Artikkel 118m
Artikkel 46	Artikkel 118n
Artikkel 47	Artikkel 118o
Artikkel 48	Artikkel 118p
Artikkel 49	Artikkel 118q
Artikkel 50	Artikkel 118r
Artikkel 51	Artikkel 118s
Artikkel 52	Artikli 121 esimese lõigu punkt k
Artikkel 53	Artikkel 118t
Artikkel 54	Artikkel 118u
Artikkel 55	Artikkel 118v
Artikkel 56	Artikli 121 esimese lõigu punkt l
Artikkel 57	Artikkel 118w
Artikkel 58	Artikkel 118x
Artikkel 59	Artikkel 118y

Määrus (EÜ) nr 479/2008	Käesolev määrus
Artikkel 60	Artikkel 118z
Artikkel 61	Artikkel 118za
Artikkel 62	Artikkel 118zb
Artikkel 63	Artikli 121 esimese lõigu punkt m
Artikli 64 lõike 1 punktid a, b ja punkti c alapunktid i–iv	Artikli 122 teine lõik
Artikli 64 lõike 1 punkti c alapunktid v–viii	Artikli 122 kolmas lõik
Artikli 64 lõike 1 punkt d	Artikli 122 kolmas lõik
Artikli 64 lõike 1 punkt e	Artikli 125o lõike 1 punkt a
Artikli 64 lõige 2	Artikli 125o lõige 2
Artikli 65 lõike 1 punktid a, b ja c	Artikli 123 lõige 3
Artikli 65 lõike 1 punkt d	Artikli 125o lõike 1 punkt b
Artikli 65 lõige 2	Artikli 125o lõike 2 teine lõik
Artikli 66 lõige 1	—
Artikli 66 lõige 2	Artikli 125o lõige 3
Artikkel 67	Artikli 113c lõiked 1 ja 2
Artikkel 68	Artikli 125o lõige 3
Artikkel 69	Artikli 113c lõige 3 ja artikli 125o lõige 3
Artikli 70 lõige 1	Artikkel 135
Artikli 70 lõige 2	Artikkel 128
Artikkel 71	Artikkel 129
Artikkel 72	Artiklid 130 ja 161
Artikkel 73	Artikkel 131 ja artikli 161 lõige 2
Artikkel 74	Artikkel 132 ja artikli 161 lõige 2
Artikkel 75	Artikkel 133 ja artikli 161 lõige 2
Artikkel 76	Artikkel 133a
Artikkel 77	Artiklid 134 ja 170
Artikkel 78	Artikkel 159
Artikkel 79	Artikli 141 lõike 1 esimene lõik
Artikkel 80	Artiklid 160 ja 174
Artikkel 81	Artikkel 143
Artikkel 82	Artikkel 158a
Artikkel 83	Artikkel 144
Artikli 84 punkt a	Artikli 158a lõige 4

Määrus (EÜ) nr 479/2008	Käesolev määrus
Artikli 84 punktid b ja c	Artikli 148 punktid a ja b
Artikli 85 lõiked 1–3 ja 5	Artikkel 85a
Artikli 85 lõige 4	Artikli 188a lõige 1
Artikli 86 lõiked 1–4 ja 6	Artikkel 85b
Artikli 86 lõige 5	Artikli 188a lõige 2
Artikkel 87	Artikkel 85c
Artikkel 88	Artikkel 85d
Artikkel 89	Artikkel 85e
Artikkel 90	Artikkel 85g
Artikkel 91	Artikkel 85h
Artikkel 92	Artikkel 85i
Artikkel 93	Artikkel 85j
Artikkel 94	Artikkel 85k
Artikkel 95	Artikkel 85l
Artikkel 96	Artikkel 85m
Artikkel 97	Artikkel 85n
Artikkel 98	Artikkel 85p
Artikkel 99	Artikkel 85o
Artikkel 100	Artikkel 85q
Artikkel 101	Artikkel 85r
Artikli 102 lõiked 1–4 ja lõike 5 esimene lõik	Artikkel 85s
Artikli 102 lõike 5 teine lõik ja lõige 6	Artikli 188a lõige 3
Artikkel 103	Artikkel 85t
Artikli 104 lõiked 1–7 ja 9	Artikkel 85u
Artikli 104 lõige 8	Artikli 188a lõige 4
Artikkel 105	Artikkel 85v
Artikkel 106	Artikkel 85w
Artikkel 107	Artikkel 85x
Artikkel 108	Artikli 185a lõiked 1 ja 2
Artikkel 109	Artikli 185a lõige 3
Artikkel 110	Artikli 185a lõike 4 teine lõik
Artikkel 111	Artikkel 185b
Artikkel 112	Artikkel 185c

Määrus (EÜ) nr 479/2008	Käesolev määrus
Artikli 113 lõige 1	Artikli 195 lõige 2
Artikli 113 lõige 2	Artikli 195 lõiked 3 ja 4
Artikkel 114	Artikkel 190
Artikkel 115	Artikkel 192
Artikkel 116	Artikli 194 neljas ja viies lõik
Artikli 117 punkt a	Artikli 194 kolmas lõik
Artikli 117 punktid b–e	Artikli 194 esimene lõik
Artikkel 118	Artikkel 185d
Artikkel 119	Artikli 182a lõiked 1–5
Artikkel 120	Artikli 184 punkt 8
Artikli 121 punktid a, b ja c	Artikli 185a lõike 4 esimene lõik ja artikli 194 kolmas lõik
Artikli 121 punktid d ja e	Artikli 185b lõige 4
Artikli 121 punkt f	Artikli 185c lõige 3
Artikli 121 punkt g	Artikli 182a lõige 6
Artiklid 122–125	—
Artikli 126 punkt a	Artikkel 203b
Artikli 126 punkt b	Artikkel 191
Artikli 127 lõige 1	Artikli 180 esimene lõik
Artikli 127 lõige 2	Artikli 180 teine lõik
Artikli 129 lõige 3	Artikkel 85f [*]